

Sunetul Nesigur

 Eram foarte fericit să fiu aici în dimineața aceasta, și sîntem încredințați că binecuvîntările bunului Domn se odihnesc peste fiecare din voi. Și nu știam că urma ca eu să fiu aici, era un fel de surpriză pentru mine. Dar ei au amînat mitingul, în Germania, cu încă o săptămînă, din cauza a ceva ce a avut loc, atunci trebuia să folosească acel stadion. Astfel noi nu vom pleca pînă la o—o săptămînă de Duminica ce vine.

² Duminica viitoare, noi vom fi la . . . următoarea Sîmbătă și Duminică, la terenul de camping Metodist din Campbellsville, Kentucky, pentru o campanie de vindecare. Sîmbătă seara va fi un serviciu de vindecare la Campbellsville, terenul de camping Metodist. Următoarea Duminică după-amiază, eu vreau să predic un Mesaj de Evanghelie, dacă va fi voia Domnului. Și apoi Duminică seara, iarăși, va fi un serviciu de vindecare pentru oameni jos . . . Acea este aproape de orașul meu de acasă, unde am fost născut și crescut, sau născut. Iar eu am fost crescut aici în Indiana. Astfel voi care aveți prieteni care așteptau să vină la serviciul de vindecare, păi, cu voia Domnului, noi vom fi acolo următoarea Sîmbătă după-amiază, sau seara, adică. Eu presupun că vom începe cam la șapte jumate. Preaiubitul nostru pastor urmează să meargă cu noi, să ofere cîntatul și așa mai departe.

³ Și acolo vor fi slujbe la tabernacol, aici, următoarea Duminică dimineața și Duminică seara. Și acolo va fi un—un lucrător foarte minunat aici ca să vă vorbească, o surpriză. Astfel, eu voi lăsa doar să stea în felul acesta, deoarece noi încercăm să aducem pe cineva care va fi o surpriză pentru voi pentru următoarea Duminică. Și astfel acum, voi care nu puteți fi jos la Campbellsville, ca să fiți cu noi în adunare, păi, veniți drept la micuțul tabernacol, și serviciile vor continua ca de obicei, următoarea Duminică dimineața și Duminică seara.

⁴ Noi vom elibera, dacă se întîmplă să fie aici cineva de lîngă Campbellsville, noi de obicei încercăm să eliberăm pentru servicii, dar acolo . . . noi avem oameni care nu pot, la acel timp, să ajungă afară la acele adunări. Iar noi vom avea servicii speciale pentru ei și pentru cei tineri. Astfel, fiecare este invitat cordial la aceste servicii minunate.

⁵ Apoi, se întîmplă ca noi să luăm un . . . Acum vorbim doar de timp, cum acesta crește cu adevărat. Gîndiți-vă doar. Eu plec de aici la ora unsprezece, dimineața, din Louisville. Și după-

amiaza următoare, imediat după prînz, eu predic în Luxembourg, și Frankfurt, Germania. Gîndiți-vă doar, de la ora unsprezece aici, la . . . Eu plec din Louisville la ora unsprezece, și după-amiaza următoare eu predic în Frankfurt, Germania cu cinci ore diferență, în timp, luat jos din el, din timp. Doar gîndiți-vă la aceasta! Doamne! Este greu de crezut, nu-i așa? Așa de repede! Dar se întîmplă că noi, prin harul lui Dumnezeu, să obținem o linie bună de trecere, PC-9 de aici la New York; și, de acolo înainte, prin Pan American. Aceasta ne ia drept la Frankfurt.

⁶ Și atunci noi vom fi acolo pentru—pentru cîteva zile, iar apoi noi mergem de acolo la Berlin. Și cu renumitul Hal Herman, urmează ca eu să fiu cu el două seri la Berlin, Germania. Renumitul director de cinema convertit, din Hollywood, și a fost convertit la una din adunările de acolo. Iar el este un German, prin naștere. Și el este înapoi în Germania, predicînd Evanghelia sub un mare cort la Berlin. Și multe mii vin din spatele cortinei de fier. Aceasta este . . .

⁷ Acesta desigur este un lucru înduioșător. Într-o dimineață, eu sedeam în Zurich, Elveția, și, atunci, acolo erau așa de mulți oameni. Noi am avut o sută și douăzeci și șase de mii de oameni acolo la miting, astfel că noi nu puteam ieși din acel loc, cu greu. Și astfel fiecare, voi știți, înduioșători, și cerînd să se facă rugăciune pentru ei, și vroiau să știe ce ar avea Domnul să le spună lor.

⁸ Și Domnul mi-a spus, “Ieși afară și mergi jos către malul mării, sau către malul lacului.” Elveția este o țară așa de frumoasă.

Și eu am spus, “Billy, tu mergi cu mine.”

⁹ El a zis, “Acum, tată, tu o să ajungi să fii încurcat de tot acolo afară, iar tu va trebui să aduci poliția să te scoată.”

¹⁰ Și eu am spus, “Păi, Domnul îmi spune să merg în jos către mal.” Astfel eu am mers în jos și am pășit departe înainte, nici unul . . . Germanii, și Elvețieni, și Belgieni, și Francezi, și Italieni, la adunare. Nimeni nu m-a recunoscut, deloc. Eu pășeam drept înainte de acolo. Și eu am o cale să mă deghizez cumva, un picuț. Eu mă îndoiesc dacă propriul meu frate m-ar cunoaște pe mine dacă m-ar întîlni, vedeți. Astfel . . . Și el era . . .

¹¹ Eu pășeam drept înainte, și noi ne-am dus acolo sus și ne-am așezat jos. Și Billy a zis, “Păi, tu știi că ei mă cunosc pe mine, tată.”

12 Am zis, “Păi,” am zis, “ei s-ar putea.” Dar am zis, “Domnul mi-a zis să vin sus.”

13 A zis, “Dar ce vrea Domnul ca tu să faci?” Nerăbdarea unui copil, voi știți.

Am zis, “El o să aibe grijă de asta.” Vedeți?

14 Astfel noi am început să mergem înapoi, de-a lungul malului. Eu am văzut un om bătrîn șezînd acolo, plîngînd, citind, în felul acesta. Am zis, “Iată-l acolo. Acesta este el.”

El a zis, “Tu nu o să mergi acolo și să vorbești cu omul acela?”

15 Am zis, “Nu, el o să pășească sus și o să vorbească cu mine.” Am zis, “El. . .” Am zis, “Acum el este de departe departe.” Și am zis, “El a venit aici; acesta este un caz de urgență. Tu privește și vezi dacă omul acela nu are ceva pentru mine. Și aceasta aparține de brațul femeii. Înțelegeți?” Am zis. . .

A zis, “Cum știi tu?”

16 Am zis, “O vedenie tocmai s-a ivit, și acesta este același om, el este acela care șade acolo.” Și astfel am spus, “Uită-te numai în partea cealaltă acum, și pășește înainte pe lîngă el.”

17 Noi am mers pășind înainte pe acolo. În cîteva momente, el a zis, “Tăticule, omul acela ne urmează.”

18 Am zis, “Eu știu asta. Și noi o să venim după o cotitură; noi o să trecem un poduleț, și el o să pășească înaintea mea și o să mă depășească chiar acolo la pod. Vezi dacă el nu o face.”

El a zis, “În ordine.”

19 Astfel, noi am mers înainte. Și acolo s-a oprit el, a pășit înaintea mea, și m-a depășit chiar la un poduleț. El a zis, “Frate Branham?”

20 Și el a tras afară din micuța lui. . . avea o străicuță, cum poartă doamnele, a tras afară de acolo o gentuță de mîna dintr-un lucru, pașaportul lui. Iar el era din Rusia. Și el avea batista acolo peste care a vrut el ca să mă rog, și să o sfișii în șase fișii, pentru o femeie cu brațul ei foarte rău care a fost vătămat și nu se făcea bine, și se strîngea în sus. Și ea era mama a cinci copii. Șase fișii, voi vedeți, doar perfect.

21 Și m-am uitat la pașaportul lui. El era din Rusia, sus în spatele cortinei de fier. Și să gîndești cum Domnul Isus, văzînd acel sărman Rus! Eu l-am întrebat cîți erau acolo jos. El a zis, “Noi sîntem cîteva sute care am trecut prin linie și am venit jos la mitingul dumneavoastră.”

Am zis, “Cum ai știut că eu eram aici?”

El a zis, “Păi, noi am auzit aceasta prin radio Elvețian.”

Și am zis, “Ai auzit vreodată acolo de serviciile mele?”

²² El a zis, “Cînd băiețașul a fost înviat în Finlanda, aceea a mers direct prin Rusia.” Peste tot în Rusia; acel băiețaș înviat din morți. Astfel aceasta merge doar să arate, că Dumnezeu își are copiii Lui pretutindeni. Nu-i are El?

²³ Și Hal Herman mi-a spus, a zis, “Billy, noi vom fi acolo...” Voi știți, aceasta este aproape de linie, acolo la Berlin. El a zis, “Acolo vor fi, poate, cinci mii de oameni, sau zece mii de oameni, în picioare. Cînd tu eliberezi serviciul, în zece minute (pasaje subterane) tu nu poți vedea o persoană.” Ei se duc înapoi în spatele cortinei de fier iarăși. Vin pe acolo ca și cîrțițele.

²⁴ Astfel aceasta merge să arate că în ciuda tuturor ateismelor, al tuturor nereligioșilor, tot Nazismul, Hitlerismul, și fascismul, și comunismul, niciodată nu va stinge Lumina Evangheliei. Aceasta încă este în inimile oamenilor. Și Aceasta va tălăzui înainte și înainte, înainte și înainte, și înainte. Aceasta nu se va sfîrși niciodată.

²⁵ Căci Isus a zis, “Pe această Piatră voi zidi Eu Biserica Mea și porțile iadului nu pot avea biruință împotriva Ei.”

²⁶ Nu este minunat să știți că tocmai motivul că voi ședeți în această clădire veche micuță și fierbinte, în dimineața aceasta, cu ventilatoarele ventilînd, este ceva înlăuntru unui om chemînd, o Putere ascunsă despre care lumea nu știe nimic. Numai acei care au fost părtași la Aceasta, știu ce este Ea.

²⁷ Lucrează difuzoarele micuțe acolo sus acum? Cu un timp în urmă, de abia am putut să-l aud pe preaiubitul meu frate, acolo în spate, ventilatoarele mergînd, și—și eu nu puteam înțelege mult din ce zicea el.

²⁸ Păi, noi sîntem bucuroși în dimineața aceasta să vă vedem înăuntru, afară în această zi caldă. Nu uitați serviciul de Miercuri seara la tabernacol. Și eu presupun că voi îl veți auzi pe Fratele Neville la același timp, următoarea Sîmbătă dimineața, și apoi probabil că el va—el va merge drept înainte de acolo, jos la Campbellsville atunci, sau seara aceea, adică, pentru servicii.

²⁹ Și sînt bucuros să văd pe micuța Edith, și familia Wright din nou sus în dimineața aceasta, Sora Lawton, și mulți din

restul din voi de aici. Și mie mi-ar place să aud pe Sora Angie și ceilalți cîntînd, “El călăuzește vulturul prin văzduhul fără cărare,” orice era acesta, cînd noi veneam înăuntru. Mie mi-a plăcut acesta.

³⁰ Eu am încercat să dau mîna cu Fratele Fleeman, în spate acolo, și să vorbesc cu el un moment. Și acesta este felul. . . Eu nu am înțeles tocmai exact ce era aceasta. Să vedem. [Fratele Branham citește în liniște o cerere de rugăciune—Ed.] Cineva aici vrea. . . Aceasta este o rugăciune pentru un mădular, o persoană.

³¹ Ei bine, ultima Duminică seara noi am avut o adunare minunată acolo la Biserica Ușii Deschise, Domnul făcînd o mare minune acolo. Și aceasta era cam plină acolo casa plină de oameni această—această săptămînă. Astfel era un timp măreț. Oh, o vreme cu multă căldură. Dar, totuși, mulțumiri fie lui Dumnezeu, că noi sîntem în stare să fim aici la casa Domnului, dimineața aceasta, și gata să slujim pe Domnul.

Să ne rugăm?

³² Tatăl nostru Ceresc, noi Îți mulțumim acum, în Numele lui Isus, Fiul Tău preaiubit, pentru tot ce a făcut El pentru noi. Și iertîndu-ne de păcatele noastre și invitîndu-ne în această minunată, și uimitoare pîrtășie a suferinței Lui, și această pîrtășie a slavei Sale care a urmat învierea, să știm aceasta ca o certitudine, că Isus a înviat din morți și este viu printre noi astăzi. Cît Îl iubim noi pentru ce a făcut El! Să Îl vedem, cum vindecă El bolnavii, a făcut pe acea micuță, fată oarbă (citind Braille), seara trecută, ochii ei să se deschidă, și să umble prin clădire, dovedind poporului că El a înviat din morți.

³³ Și acum noi Te rugăm, oh, mare Dumnezeu înviat, Dumnezeul tuturor dumnezeilor, Autoritatea Supremă peste fiecare lucru care există în ceruri și pe pămînt, Conducător și Făcător. Noi ne rugăm ca marea Ta Ființă augustă ne va binecuvînta astăzi, și marea Ta Majestate va intra în fiecare inimă, în dimineața aceasta, Tată, și ia control asupra tuturor. Noi cerem pentru slava lui Dumnezeu. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

³⁴ Acolo în Cartea despre 1 Corinteni, doar prin felul textului, dacă noi l-am numi astfel, pentru cîteva momente. Nouă ne-ar place să citim un verset sau două aici, să ne dea o bază și o mică mărturie pe care eu vreau să vă spun înainte ca noi să începem să vorbim.

³⁵ Eu am câteva notițe scrise aici jos, despre diferite lucruri pe care eu vreau să vi le spun despre servicii, și ceva ce s-a întâmplat zilele trecute. Astfel, eu nu o voi uita, eu sper.

³⁶ Acum, în 1 Corinteni. Cuvîntul lui Dumnezeu întotdeauna are preeminența. Acesta este întii. Ține Cuvîntul Lui. Și acum în capitolul al 14-lea, și începînd cu versetul al 6-lea, eu citesc aceasta.

Acum, fraților, dacă eu vin la voi vorbind în limbi, ce va—ce va face aceasta pentru voi, afară doar dacă voi . . . vă vorbește sau prin descoperire, sau prin cunoștință, sau prin prorocie, sau prin învățatură?

Și fiecare lucru fără viață dă un sunet, fie acesta un fluier . . . harfă, sau dacă acesta nu dă un sunet deslușit, cum va fi el cunoscut dacă este un fluier sau o harfă?

Căci dacă trîmbița dă un sunet nesigur, cine se va pregăti pe sine pentru . . . bătălie? (Pavel vorbește.)

³⁷ Și atunci acolo în Psalmi, Psalmul 1, noi citim aceasta. “Binecuvîntat este omul la care Dumnezeu nu-i ține în seamă nedrept- . . . dreptatea, sau păcatul.” Și omul binecuvîntat este un om deosebit. David vorbește, zicînd cît de binecuvîntat era el, că, “Omul binecuvîntat, el era ca un pom care este plantat lângă riuri de apă,” în Psalmul 1, “și cum că el își va da roadele la timp. Cel păcătos nu va fi așa, dar el va—el va pieri,” și așa mai departe. Dar, omul binecuvîntat era omul lui Dumnezeu.

³⁸ Și acum eu vreau, fiindcă nu sînt prea mulți aici astăzi, și eu sper că nu este prea cald pentru voi să ședeți acolo, pentru câteva momente, sau cel puțin patruzeci și cinci de minute. Eu aș vrea doar să discut cu voi, inimă către inimă, astăzi.

³⁹ În tabernacol, eu nu am o șansă să fac aceasta prea des, sau afară în adunări, să predau doctrină, sau să spun lucruri pe care eu am să le spun. Dar, acolo afară, aceasta este întotdeauna pe subiectele de vindecare Divină. Și afară în celelalte biserici, unde diferențele lor se amestecă, și anumite denominațiuni care învață teologie diferită, păi, atunci, eu—eu nu o pot spune, deoarece aceasta rănește simțămintele, și așa mai departe. Chiar, uneori, Cuvîntul fiind propovăduit, clar și simplu, aceasta rănește simțămintele. Și cel mai bun lucru de făcut este să stai doar pe principiile fundamentale a—a lui Isus Cristos cînd noi sîntem acolo, și moartea Lui, îngroparea, învierea, și a Lui—și a Lui putere și dragoste pentru oameni. Și în felul acela aceasta nu cauzează nici o confuzie.

40 Deoarece eu, pentru mine, aceasta nu contează pentru mine că la ce biserică aparțin oamenii. Lucrul principal este dacă ei sînt Creștini. Dacă tu ești un Catholic, dacă tu ești un Protestant, dacă tu ești un Metodist, Baptist, sau orice ai putea tu să fii; atît timp cît tu ești un Creștin, acela este lucrul principal. Cristos nu să uită la biserica la care tu aparții. Deoarece, ele toate vor pieri și se vor duce într-una din zile, și se vor sparge, și nu se va mai aduce aminte de ele. Dar—principiul Creștinătății este condiția inimii către Dumnezeu. Și acesta este lucrul asupra căruia nouă ne place să ne concentrăm; este ca să cunoști un frate, nu prin biserica la care el aparține, sau cum își poartă el hainele, ci ce este el în inima lui.

41 Acum, subiectul meu în dimineața aceasta, desigur, este: *Sunetul Nesigur*.

42 Acum există multe lucruri care dau sunete. Și există multe sunete nesigure astăzi. Există nesiguranța peste tot. Pretutindenii unde te uiți, în afacerile naționale, aceasta este—aceasta este nesiguranță.

43 Întîlnirile celor patru-mari, aceasta este, că ei vin împreună. Ei scriu declarații, dar există o incertitudine dacă partea cealaltă își vor ține a lor—a lor angajament, sau nu. Există o incertitudine dacă are să plouă mîine, sau dacă are să fie vreme frumoasă. Este incertitudine în fiecare lucru la care te uiți, în afară de un lucru, acela este în Cristos. Înțelegeți? Acela este un lucru de care puteți fi asigurați, acela este sigur.

44 Și există un alt lucru care este absolut sigur pentru fiecare persoană de aici. Eu vreau să vă las acel gînd vouă, de la început. Este nesigur dacă voi veți trăi ca să ieșiți din această biserică sau nu. Este nesigur dacă voi veți fi iarăși vreodată înapoi sau nu. Este nesigur dacă voi veți vedea viața unui alt an. Dar există un lucru care cu certitudine este sigur; acela este moartea, și Judecata după aceea. Voi sînteți tot așa de siguri să întîlniți aceea așa cum Dumnezeu este în Ceruri.

45 Tu poți aranja o întîlnire cu soția ta, și să zici, "Scumpo, eu o să te iau la un anumit loc." Ceva poate să se ivească ca tu să nu poți face aceasta. S-ar putea ca tu să nu fii în stare să ții cea întîlnire.

46 Tu ai putea să-i spui celui mai bun prieten, "Frate, eu am să te întîlnesc. Eu am să fac un anumit lucru. Eu îți voi lăsa să ai bani, sau eu îți voi lăsa mașina mea." Tot felul de în- . . . incertitudine împotriva acesteia.

47 Dar există un lucru care este sigur, acela este, “Voi veți muri, și, după aceea, voi veți întâlni Judecata.” Așa că purtați aceasta în minte în timp ce noi vorbim despre nesiguranță.

48 Acum există oameni care gîndesc, că, “Doar așa că noi mergem în biserică, doar așa noi aparținem la biserică, astfel noi auzim o predică bună din cînd în cînd, și așa mai departe, că aceasta este în regulă.”

49 Acum, fiind cald și toate celelalte, și eu așa transpir, și sub acest ventilator și toate, de obicei mă face să răgușesc.

50 Eu vreau doar să vă vorbesc astăzi, dacă eu pot, să vă învăț, unele lucruri pe care eu știu că se cuvine ca voi să le știți. Și aceea este ceva care vă va face mai buni, care vă vor ajuta de-a lungul drumului. Eu sper că Dumnezeu mă va ajuta astăzi să vă transmit vouă ceva, care vă va face să vă dați seama ce s-ar cuveni să fiți voi și ce ar trebui să fiți. Și, prin a vă spune vouă, mă va face și pe mine să-mi dau seama, că eu trebuie să fiu un om mai bun decît cum sînt și ce eram eu. Și fiecare zi, să mă lase să mă ridic doar un pic mai sus, mai aproape de Cristos. Pentru aceasta sîntem noi aici în dimineața aceasta, în sinceritatea și integritatea inimilor noastre.

51 Eu cred că noi nu am veni la o biserică, este cald astăzi, unde noi trebuie să ședem aici și să suferim sub căldură, doar să venim la biserică de dragul de a veni. Eu cred că este un anumit lucru pentru care voi veniți, acela este, pentru Cristos.

52 Voi nu veniți să mă auziți pe mine. Deși eu aș putea să fac cît pot de bine, dar eu nu am atras niciodată pe cineva la Dumnezeu. Nimeni nu ar putea să-l atragă în afară de Cristos.

53 Voi veniți să ascultați cîntatul, probabil. Cîntatul este foarte bun. Nouă ne place acel fel de cîntat. Dar cîntatul nu atrage pe oameni la Cristos. Acesta—acesta este Duhul Sfînt care atrage oamenii la Cristos. Înțelegeți?

54 Propovăduirea nu atrage, deși noi încercăm atît de bine cît putem. Pastorul și eu, noi facem cît putem de bine să—să atragem oamenii la Cristos, sau să predicăm Evanghelia, dar acesta este Duhul Sfînt Care trebuie să vă atragă inima și să vă dea sunetul sigur. Noi putem predica Evanghelia, despre ceea ce ne gîndim că este drept, dar Duhul Sfînt trebuie să dea sunetul care răsună în inima voastră. Și acolo este un sunet sigur.

55 “Există o cale, de asemenea, care se pare dreaptă unui om, dar la sfîrșitul acesteia este calea morții.”

⁵⁶ Aceasta este puțin deplasat de subiect, dar eu vreau să stau asupra acesteia doar pentru un moment, aparținînd unei—unei anumite persoane pe care eu aş putea doar să o iau în mintea mea, o persoană legendară, și să o numesc D-na John Doe. Această D-nă John Doe, cînd ea a fost crescută în biserică, ea era o femeie bună. Ea a iubit pe Dumnezeu. Oh, ea a mers la biserică cu mama ei. Ea era învățată să—să facă ce era drept.

⁵⁷ Acum, Dumnezeule dă-ne mai multe din acele mame de modă veche care vor învăța pe fetele și băieții lor cum să facă drept, să cunoască binele de rău! Aceasta este ceea ce noi avem nevoie astăzi. Noi avem prea multe din altfel de exemple înaintea tinerilor noștri, astfel ca, fumatul, băutul, chefuitul, și așa mai departe, ce s-ar cuveni să nu fie, și aceasta este prin mame, așa zise.

⁵⁸ Acum observați. În trupul uman, alcătuirea noastră, anatomia noastră obișnuită în care trăim noi aici, nu este făcută să păcătuiească. Ea este făcută să facă neprihănire. Ea este făcută să slujească pe Dumnezeu.

⁵⁹ Dumnezeu nu va făcut doar să lucrați, și să veniți acasă și să vă iubiți copiii. Toate acestea sînt destul de bune. Dumnezeu va făcut să lucrați. Dumnezeu va făcut să veniți acasă, să vă iubiți copiii, să-ți iubești soția, și soția să fie loială și să-și iubească bărbatul; copiii să-și iubească pe tatăl și mama lor. Acestea sînt toate bune. Dar Dumnezeu va făcut. . .

⁶⁰ Aceasta este doar baza pentru ceva care Dumnezeu va făcut să faceți. Dumnezeu te-a făcut să fii un închinător, un închinător al Lui. Tu te vei închina la ceva indiferent de ceea ce este aceasta. Tu o venerezi pe soția ta. Tu îi vei venera pe copiii tăi. Tu vei venera orice; automobilul tău, al tău. . . Tu vei venera plăcerea ta. Tu vei venera ceva deoarece este în omenire să venereze. Acum noi vrem să știm ceea ce venerăm.

⁶¹ Isus a spus femeii la fîntînă, zicînd, “Voi vă închinați, și nu știți la ce. Noi Iudeii, ne închinăm. . . Noi știm că ne închinăm lui Dumnezeu, deoarece mîntuirea este de la Iudei.”

⁶² Acum, și atunci femeia a început să-i explice Lui cum ea. . . “Unul a zis, ‘Pe munte,’ unul a zis, ‘Ierusalim.’”

⁶³ El a zis, “Vine ceasul, și acum este, cînd Tatăl va căuta închinători care i se vor închina Lui în Duh și în Adevăr. Căci Dumnezeu este Duh, și cei care i se închină Lui trebuie să i se închine în Duh și Adevăr.”

⁶⁴ După cum eu spuneam, cu câteva zile în urmă, sau aici sau undeva, vorbind despre detectorul de minciuni. Acum observați îndeaproape acum. Eu vreau ca voi să dați atenția cuvenită. Se pune un detector de minciuni peste tine, și tu încerci să personifici. . . acel adevăr, și încerci să spui că acesta este adevărul, dar jos în interiorul tău, în subconștient, este așezat un loc numit suflet. Și această minte intelectuală nu conduce acea vibrație a sistemului. Mintea este numai un director. Aceasta te va îndrepta, și ea este foarte incapabilă să te aducă la Dumnezeu; mintea ta. Tu nu-l poți cunoaște pe Dumnezeu prin mintea ta, intelectual. Ea este una dintre resurse, sau canalele care te-ar conduce la acesta, dar sufletul tău este cel ce te conduce. Tu ești ceea ce ești, prin sufletul tău.

⁶⁵ Isus a zis Fariseilor, zicînd, “Păi, voi fățarnicilor. Cum puteți vorbi voi lucruri bune?”

Cînd, ei Îl numeau, “Bunule Stăpîn,” și așa mai departe.

⁶⁶ A zis, “Din prisosul inimii vorbesc buzele. Iar în inima voastră voi Mă urîți. Și cu buzele voastre voi Mă numiți, ‘Bunule Stăpîn.’” El a zis, “Voi fățarnicilor!”

⁶⁷ Vedeți, sufletul vostru gîndește un lucru, și voi vorbiți cu buzele voastre alt lucru! Ce caz! Ce lucru oribil! Ce lucru amăgitor este un fățarnic! Căci, din mintea lor ei spun un lucru, cînd sufletul lor spune un alt lucru.

⁶⁸ Acum, detectorul de minciuni nu va funcționa la mintea voastră. Acesta va funcționa la sufletul vostru. El nu va funcționa pe intelectul vostru. Există unii oameni care pot personifica adevărul. Ei personifică. Deși, aceasta fiind o minciună, și o poate personifica încît ei pot amăgi ca orice.

⁶⁹ Și Satan este cel mai bun din cîți există, căci el a amăgit pe Eva prin felul acela, spunîndu-le lor același lucru. Și cea mai mare minciună, care a fost spusă vreodată, a avut mult adevăr în ea.

⁷⁰ Acum, această persoană, ce ar fi dacă voi ați putea aduce acest suflet din interior, în așa armonie cu Dumnezeu, încît sufletul vostru și Dumnezeu ar fi unul, împreună, atunci voi ați putea cere ceea ce vreți, și aceasta vi se va da.

⁷¹ Mulți oameni vin la mine, de multe ori în linia de rugăciune, și stau acolo și spun, “Oh, Frate Branham, eu am credință din belșug. Eu am credință parcă să mut munții.” Și, totuși, ei nu au nici o credință. Ei deabea că au destulă credință ca să vină la platformă. Dar ei sînt conștienți de un lucru, că ei cred. Ei cred

intelectual cu mintea lor. Iar mintea lor nu-i va aduce niciodată la Dumnezeu. Mintea voastră argumentează. Iar Dumnezeu nu are argumente.

⁷² Dacă tu o poți argumenta, mintea ta îți va spune, “Acum uite aici, doctorul spune că eu nu pot să trec peste aceea. Aceasta este imposibil.”

⁷³ Acum, doctorul, cu intelectul lui, cu inteligența Lui, cu cunoștința Lui de știință medicală, el ți-a spus cel mai bun din mersul lui din minte. Și tu iei în mintea ta, și folosești același lucru pe care doctorul ți l-a spus, tu... Dumnezeu nu poate niciodată atinge linia aceea, atît timp cît tu argumentezi. Dar haideți să punem jos argumentarea. Dumnezeu nu ne-a făcut pe noi ca să trăim prin intelectul nostru. Noi trăim prin Duhul Sfînt care este în sufletul nostru, care zice “nu” la orice argumentare care este contrară Cuvîntului lui Dumnezeu.

⁷⁴ Cînd Cuvîntul lui Dumnezeu spune că este așa, nu există nimic în lume care să stea în calea Acestuia. Atunci cînd tu faci aceasta, tu ajungi jos la partea corectă a lui Dumnezeu. Tu ajungi jos încît tu poți să ceri ceea ce vrei, și aceasta ți se va da, căci nu există nimic în cale acolo. Acolo nu este argument. Haideți să aruncăm acele argumente. Ele stau în calea voastră. Dați mintea voastră afară din drum. Și să nu spuneți ceea ce voi argumentați, ceea ce voi vedeți, ceea ce voi gîndiți. Spuneți ceea ce Dumnezeu spune a fi Adevărul. Și aceea poate să vină numai din interior, de la inimă, nu de la intelect.

⁷⁵ Acolo este unde așa de mulți oameni, astăzi, au să fie teribil de dezamăgiți la Ziua Judecării. Să știe că ei au trăit în biserică, să știe că ei au făcut fapte bune, să știe că ei au tratat corect pe vecinul lor, să știe că ei erau loiali față de oameni, loiali față de biserică; și în mintea lor au crezut că, Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, și să fie condamnați la Ziua Judecării.

⁷⁶ Isus a zis, “Mulți sînt chemați și puțini sînt aleși. Dreaptă este poarta și îngustă este calea care duce la Viață, și puțini vor fi care o găsesc.”

⁷⁷ Acum către voi oamenii de aici în dimineața aceasta, eu—eu vreau ca să vă ridicăți și să luați aminte la aceasta. Voi sînteți destul de bătrîni. Voi ați auzit destulă Evanghelie propovăduită încît voi s-ar cuveni să fiți în stare să—să părăsiți laptele, și să veniți la o dietă de Evanghelie solidă reală; să veniți la un loc unde bărbați și femei se cuvine să stea. Pavel a zis, “Cînd voi s-ar cuveni să fiți învățători, păi, vouă trebuie să vi se predea, încă.”

⁷⁸ Acum în suflet, unde trăiește omul, tu ești ceea ce ești în sufletul tău. Nu în mintea ta, nu în argumentarea ta, nu deoarece tu zici, “Eu voi avea o stare mai bună. Eu mă pot asocia cu o companie mai bună dacă eu devin un Creștin.” Aceasta este argumentare. Înțelegeți? Voi nu trebuie să faceți așa. Să nu faceți asta. Lăsați ca aceasta să devină de la o experiență nouă, o Naștere nouă; ceva ce s-a întâmplat nu în minte, ci în suflet, care a luat toate argumentările la o parte, iar voi ați devenit o creatură nouă. Iar voi sînteți în Cristos Isus.

⁷⁹ D-na John Doe, ea era o femeie bună, atît cît noi cunoaștem. Ea s-a măritat cu D-ul Doe. El era un om Creștin bun. La vîrsta de aproximativ, oh, treizeci, sau ceva de felul acesta, D-na Doe era o femeie atractivă. Ea se duce și ea începe să se asocieze cu vecinii. Ea ajunge afară printre mulțimea lumii. Acum, observați, ea ajunge afară printre mulțime. Ea începe să se asocieze cu restul de oameni; nu oameni răi; oameni buni, oameni religioși poate în cartierul ei. Ea începe să se asocieze cu acei oameni. Și în timp ce ea se asociază cu acei oameni. . . Ea știe că ea este o femeie bună.

⁸⁰ Și primul lucru pe care îl știți, ceva o apucă pe ea. Ea devine atractivă unui alt om. Păi, el este un om foarte atractiv. El este mai atractiv decît bărbatul ei. Și ceva se întâmplă în ea, încît ea simte că ea se îndrăgostește de acest om.

⁸¹ Acum ascultați. Jos de tot adînc în sufletul ei, Cuvîntul lui Dumnezeu începe să clocotească, și zice, “Tu ești greșită. Jurămîntul tău este că tu te vei ‘lipi de omul acesta pînă cînd moartea te va despărți,’ indiferent cum arată el.”

⁸² Ce mai atractivă femeie sau bărbat, și aceasta lucrează în orice direcție. Tu ești legat de această persoană pînă moartea, vă separă. Dar tu vei merge la intelect. Te vei gîndi, “Aici este D-na Jones. Ea cîntă la pian. Ea este o femeie bună. Păi, ea a făcut *aceasta*,” și argumentînd. Tu vei vedea că celelalte femei încep să se îmbrace imoral, că ele poartă hăinuțe vechi pe care ele le poartă pe aici în timpul verii, mai mult, în timpul iernii dacă ele ar putea. Doar simplu vulgar! Iar tu vei merge afară.

⁸³ Acum, doamnelor, eu vreau ca voi să mă iertați. Eu nu vreau să vă rănesc simțămintele. Eu nu sînt aici ca să vă rănesc simțămintele. Dumnezeu știe că nu. Dar eu sînt aici ca un propovăduitor al Evangheliei, să vă las să cunoașteți ce este adevărul, apoi voi faceți cu acesta ceea ce doriți. Apoi

cînd voi mergeți să faceți acele lucruri, voi veți începe să argumentați, “Dacă această femeie poate să o facă! Despre ea se gîndește bine. Ea merge la biserică. Ea trăiește în rangurile societății. De ce nu o pot face eu?” Aceasta este argumentarea, cînd sufletul tău îți spune că aceasta este greșit. Dumnezeu a acoperit pe femeie, și pe bărbat, în grădina Edenului; niciodată nu i-a dezgolit. Înțelegeți? Dar aceasta este argumentare. Tu o vei argumenta, “Celelalte dintre ele fac aceasta.”

⁸⁴ Fetele mai tinere, voi—voi dați ascultare la Evanghelie în dimineața aceasta. Evanghelia a zis, “Femeile să se îmbrace în veșminte modeste,” nu nemodeste, “veșminte modeste.” Și aceasta devine . . . Aceasta este o dizgrație.

⁸⁵ Voi știți ce s-ar întîmpla în Zurich, Elveția, dacă o femeie ar veni jos pe stradă îmbrăcată așa cum fac aceste femei în America? Ei ar arunca-o în închisoare chiar acolo și ar - clara . . . te-ar declara nebună. Sigur.

⁸⁶ Cînd m-am dus la Roma, Italia, și am mers sus la locul de înmormîntare a sfinților, ei chiar au avut un afiș la poartă, la locul de înmormîntare al Sfîntului Angelo, al catacombei, și zicea, “Femei Americane, vă rog să vă puneți haine înainte să intrați în acest loc, să respectați morții.” Și un loc ordinar, degradat, viciat, jos de tot ca Italia, și trebuie să vorbească astfel de cuvinte ca acestea. Și predicatorii noștri sînt cauza acesteia, de la platformă, prin a nu spune Adevărul. Amin. Aceasta este adevărat.

⁸⁷ Observați, femeia merge înainte. Ea crede că ea este în regulă. După un timp, ea își părăsește bărbatul. Ea pleacă și se căsătorește cu acest comerciant călător, deoarece el este un om chipeș, și mare. Și după un timp ea află că el nu este omul care era bărbatul ei. Vedeți, el nu este amabil, cum era bărbatul ei.

⁸⁸ Și după o vreme, atunci, ea se gîndește, “Oh, eu am făcut asta, eu am să mă îndrăgostesc de altcineva.” Ea merge înainte. Ea călătorește. Ea merge la biserică, continuu. Pastorul nu i-a șters numele din registru. Ea merge tot înainte la biserică. Ea trăiește întocmai cum vrea ea să trăiască.

⁸⁹ Și primul lucru pe care îl știi, oh, și tu zici, “Acum uite, D-na Doe, crezi dumneata în Isus Cristos?”

⁹⁰ “Eu cred în acesta din toată inima mea.” Dar acțiunea ei, roadele ei, dovedesc că ea nu crede. Nu ascultați la un sunet

nesigur. Lăsați ca el să sune de aici din Evangheliie. Dovedește că ea nu crede. Căci, ea nu ar face acele lucruri. Ea nu ar acționa în felul acela. Ea ar avea gânduri diferite. Ea ar fi condusă de un lucru diferit; sufletul ei.

⁹¹ Prima dată ea l-a întristat pe El, acolo în urmă, când ea a început, să-l înșele pe bărbatul ei. Aici este intelectul ei aici; *aici* este sufletul ei aici. Există o linie de separare acolo, care dacă ea se traversează vreodată, aceasta nu se traversează iarăși înapoi niciodată. Ea nu va mai veni niciodată. Gândiți-vă la asta. Și ea o ține înainte.

⁹² Și după o vreme, când ea păcătuiește împotriva acestui lucru din lăuntru ei, care vorbește despre Cuvîntul lui Dumnezeu, primul lucru pe care-l știi, ea devine toată implicată în acest intelect, lăsînd sufletul singur. Biblia a zis, “Sufletul care păcătuiește, acel suflet va muri.” *A muri* înseamnă a “separa.”

⁹³ Atunci, sufletul, conștiința care cîndva era acolo, nu mai este acolo, și tu te-ai dus cu totul în intelect. Tu te duci și aderi la o biserică veche, rece, și formală care nu crede în acele lucruri. Înainte afară în porcul-mănîncă-porc, și, primul lucru pe care-l știi, sufletul care te condamnă pentru prima dată cînd tu ai spus o minciună, pentru prima dată cînd tu ai îmbrăcat acele haine scurte, prima dată cînd tu ai făcut acte imorale, vor deveni așa de moarte pentru tine, că tu nu le vei mai simți. Tu vei merge înainte și înainte. Și după o vreme moartea te va ajunge din urmă.

⁹⁴ Tu trăiești acolo afară. Pastorul tău va veni și va zice, “Toate lucrurile sînt în regulă, sora mea. Tu ești gata să te duci acum. Totul este în regulă.” Ea va crede la fel. Și primul lucru pe care-l știi, cînd aceasta ajunge jos. . .

⁹⁵ De ce? Toată puterea de argumentare pe care ea o are! Ea s-a dus la biserică. Ea a dat la caritate. Ea a făcut totul ceea ce era corect, așa gîndește ea, totul ceea ce este corect în mintea ei. Ea a urmat îndemnul minții ei. “Eu știu că eu trebuie să merg la biserică. Eu știu că eu trebuie să fiu prietenoasă. Eu știu că eu trebuie să-mi tratez vecinul corect. Eu știu că eu trebuie să fac *asta și aceea*.” Însă, totuși, ce este aceasta? Ea l-a întristat de o parte pe *acest* Personaj.

⁹⁶ Și apoi, în ceasul morții ei, cînd ea ajunge gata să moară, ea zace pe patul ei. Și, cu totul dintr-o dată, ea se trezește și strigă, “Oh, Dumnezeul meu! Eu sînt pierdută.” [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.]

⁹⁷ Pastorul va zice, “Dă-i o hypo. [Injecție hypodermică—Trans.] Ea este în delir.” Și el îi dă o injecție ei. Și ea încearcă să vorbească. Ea nu poate vorbi. Ea va murmura.

⁹⁸ Ce este aceasta? Sufletul ei a ajuns-o din urmă, înainte de moarte. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Nu numai femeile; bărbații, de asemenea, care au respins dragostea lui Isus Cristos, care L-au refuzat, și și-au bătut joc de El. Acesta te va ajunge din urmă într-o zi, atît de sigur cum stau eu aici în dimineața aceasta. [Bate de cinci ori.] Tu l-ai întristat atît de departe, încît tu nu-l mai poți simți. Dar acesta te va apuca cîndva, iarăși. Aceasta va veni înapoi la tine, lucrurile murdare, lucrurile rele, flecăreala, sporovăiala, mîncătoriile, egoismul, și lucrurile pe care tu le-ai făcut. Acelea toate vor veni înapoi la tine, într-o zi, zăcînd pe patul de moarte.

⁹⁹ Cum a oprit acul de injecție în aceste zile din urmă mărturisirile de pe patul de moarte la mii de ei! “Bagă acul în el. Amorțește-l.” El încearcă să vorbească.

¹⁰⁰ Ce este asta? Sufletul lui l-a ajuns din urmă aici. Acel suflet și duh este lucrul acesta aici, că intelectul se pregătește să eșueze. Aceasta este numai în minte. Intelectul, prin ceea ce tu ai trăit, urmează să piară. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Dar acel suflet pe care tu l-ai întristat din intelectul tău, are să te obsedeze prin Eternitate. Amin.

¹⁰¹ Tu să nu ascuți de un sunet nesigur. Tu să crezi Evanghelia, în plinătatea ei. Da, domnule. Oh, ziceți, “Eu am mers la biserică. Eu am făcut ce era drept. Mi-am plătit zeciuielile.” Acele lucruri sînt în regulă, dar aceea este intelectualul.

¹⁰² Și priviți, ei încearcă să oprească, cu acul acela hypo în brațul lor, îi lasă să fie amorțiți astfel că ei nu știu nimic, iar ei încearcă să vorbească. Sufletul lor i-a ajuns din urmă. Ei își dau seama că argumentarea lor, mintea lor, pier cu creierul lor.

¹⁰³ “Pierind cu creierul lor, mintea?” Da, domnule. Da, domnule. Mintea ta va pieri cu moartea ta.

¹⁰⁴ Eu vă voi dovedi aceasta. Detectorul de minciuni nu vă ia mintea; el vă ia sufletul. Vibrația nervilor voștri nu funcționează pe mintea voastră; ea funcționează pe sufletul vostru. Amin.

105 Astfel, intelectele voastre vor muri cînd creierul vostru va înceta să funcționeze. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Cînd sîngele nu reușește să curgă prin creier, și nervii încetează, atunci mintea voastră se îndepărtează și sufletul vostru vă ajunge din urmă.

106 Și cînd sufletul acestei femei o ajunge pe ea din urmă, și ea zice, “Dumnezeu meu, eu sînt pierdută.”

107 Și ei cred că aceasta este, oh, aceasta este în delir. Ei îi dă o injecție, acul în ea, și ea începe să amorțească. Ea nu mai poate vorbi. Ea încearcă. Ea se rostogolește. Ea este în agonie. Și doctorul zice, “Dă-i și pe cealaltă; amorțește-o,” pînă cînd îngerul morții îi duce duhul de la ea.

108 Dar, acel ac hypo ar putea să amorțească carnea, acesta ar putea să amorțească mintea, dar acela nu poate amorți acel suflet care știe că acesta este văzut înaintea lui Dumnezeu. [Fratele Branham bate în amvon de două ori—Ed.] Aceasta o va obseda prin epocile fără sfîrșit, și prin Eternitate. Acel suflet încă va obseda și obseda și obseda, așa cum epocile rulează înainte.

109 De unde ați venit voi? Unde mergeți voi? Voi ați venit din Eternitate. Voi ați pășit într-un spațiu micuț numit timp. Voi vă duceți afară din timp în Eternitate. Și ceea ce sînteți voi în sufletul vostru, așa cum vă duceți afară, voi veți fi la fel. Oh, Doamne. În regulă.

110 Aceea este puțin mai bine acum? Eu devin doar...eu observ, doar puțin mai tare cu acesta. În regulă. Cînd—cînd... [Sistemul de sunet sau cineva îl distrage pe Fratele Branham—Ed.] Eu cred că el este... Aceasta este către Fratele Neville. Eu doar predic puțin cam tare.

În ordine, în Eternitate, acolo sînteți.

111 Vreun pastor va veni sus la femeie, să zică, “Păi, scumpa și preaiubita noastră soră, ea era o membră așa loială în biserica noastră. Ea a venit în fiecare zi de sabat. Ea a ajutat pe săraci. Ea a ajutat pe nevoiași. Ea a făcut toate aceste lucruri. Astăzi ea este în Slavă.”

112 Dar, dacă adevărul era măcar cunoscut, afară într-un loc de obsesie numit iad, acel suflet care s-a separat de ea aici pe pămînt, că ea a ascultat de un sunet nesigur. Și ea a mers în Eternitate fără ca să cunoască pe Dumnezeu, fără ca să cunoască pe Cristos ca Nașterea nouă. Ea L-a crezut în inima

ei. Ea L-a crezut în mintea ei. Ea se gîndea că ea era în regulă, dar ea a fost greșită.

Acesta este sufletul vostru, care face asta. O Dumnezeule, ai milă!

¹¹³ Ascultați la un sunet sigur. Evanghelia nu are sunet nesigur. Pavel a zis, “Dacă o—dacă sună o trîmbiță, dacă un soldat aude o goarnă suflînd. . .”

¹¹⁴ Sînt mulți veterani aici în dimineața aceasta. Ei știu ce însemnează retragerea. Ei știu ce sună aceste semnale diferite a acestei, goarne. Și dacă această goarnă nu dă un sunet sigur, ci doar o mulțime mare de zgomot, cum va ști soldatul să se pregătească?

¹¹⁵ Dacă o biserică zice fă *asta*, o altă biserică zice fă *aceea*, și o biserică zice fă *aceasta*, o alta zice fă *aceea*, cum poate să știe Creștinul ce să facă? Unul zice un lucru, și unul altul.

¹¹⁶ Dar eu îți spun, scumpul meu frate, eu îți spun un loc unde nu există sunet nesigur. Acela este în Biblie, Cuvîntul Etern al lui Dumnezeu. Aceasta este Evanghelia. Iar Evanghelia este Puterea și demonstrarea Duhului Sfînt pus în acțiune. Da.

“Sunet nesigur.”

¹¹⁷ Isus stînd pe pămînt, El știa unde stătea El. El știa Cine era El. El a zis, “Eu am Putere să—Mi depun viața. Eu am putere să o iau iarăși.” Nu există nesiguranță privitor la aceasta. “Eu am!” Aleluia! “Eu acum am Puterea să o depun. Eu am Puterea să o iau.” Da, domnule. Nimeni nu Mă ține.

¹¹⁸ Orice bărbat sau femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu știu unde stau ei, indiferent de ceea ce ia loc, sau cît de mulți zic da sau nu. Ei știu unde stau ei. Nu există nici un sunet nesigur. Aleluia! Oh, Doamne!

¹¹⁹ Omul care posedă aceasta, femeia care posedă aceasta, oh, ce persoană binecuvîntată sînt ei. Nu-i de mirare că David a zis că ei erau binecuvîntați, persoana binecuvîntată. Așează-l sus pe masa de operație, și ia . . . încercă să tai binecuvîntarea afară din el, tu nu o vei găsi niciodată. Aceasta este o Putere ascunsă. Aceasta este Ceva ascuns, oh, însă Aceasta este acolo. Fiecare bărbat și femeie care au avut vreodată Aceasta, ei au știut că ei au Aceasta. Nici o nesiguranță privitor la Aceasta. Fiecare bărbat care este născut din Duhul lui Dumnezeu, știe cînd a trecut el de la moarte la Viață; cunoaște locul, ceasul, minutul. [Fratele Branham bate în amvon de șase ori—Ed.] Cînd moartea

s-a schimbat la Viață; cînd necredința despre Biblie, s-a schimbat să creadă fiecare Cuvînt din Aceasta [bate o dată]; cînd trufia, lucrurile închipuite au trecut; pentru Creștinii umiliți, ei știu cînd moartea a trecut la Viață. Amin.

¹²⁰ Fiecare om care a avut Aceasta, a avut ceva deosebit. Lumea a știut asta. Fiecare femeie care a avut Aceasta, a avut ceva deosebit, și lumea a știut asta. Lumea poate vedea Aceasta. Faptele tale dovedesc ce ești tu. Tu poți să zici că tu ai Aceasta, dar faptele tale vorbesc atît de tare încît ei nu pot auzi glasul tău. Viața ta vorbește ceea ce ești tu.

¹²¹ Samson, el era un om posedat cu Aceasta. Acum, o mulțime de oameni încearcă să-l facă pe Samson măreț cu umeri mari și un om mare grozav care se duce afară și ridică porțile cetății și se îndepărtează. Aceasta nu este, aceasta nu este o taină mare pentru mine, să văd că un om face asta, cu umerii așa mari. Samson nu era un om mare. Toată Scriptura îl declară un prichindel micuț, un picuț de om. Și el era binecuvîntat. De ce? El a fost născut în felul acela.

¹²² Acesta este felul în care tu devii binecuvîntat, este cînd tu ești născut în felul acela. Nu cînd vreun preot te binecuvîntează, sau vreun predicator te botează. Ci cînd Dumnezeu, prin Duhul Sfînt, dă Naștere nouă, cînd tu ești născut, un copil al lui Dumnezeu.

¹²³ Samson a avut Aceasta în el. Și acesta nu era Samson, aceasta era Puterea ascunsă în el.

¹²⁴ Acesta nu este vreun cuvînt magic. Aceasta nu este a freca un picior de iepure după urechea ta, sau scuipînd o potcoavă de cal și aruncînd-o încolo, aceea face magicul. Aceea nu este ceea ce face pe un om să trăiască o viață diferită; nu mai mult decît să aderi la o biserică, sau să-ți pui numele într-un registru, sau a fi botezat. Ceea ce-l face un om este cînd Dumnezeu, printr-o naștere, îi dă lui Puterea ascunsă, și îl binecuvîntează prin Duhul Sfînt în viața lui, aceea este ceea ce-l face pe el ce este.

¹²⁵ Samson, cînd el a pășit acolo afară, leul a venit către el. Oh, Doamne, leul urma să-l prindă! Un micuț, prichindel creț pe cap, cam *atît*; șase bucle, sissy micuțe atîrnîndu-i de pe umeri. Și el era un plăpînd, el era un pitic, el era un pipernicit, ca fiecare om care este fără Dumnezeu. Da. Dar, cu totul dintr-o dată, cînd leul a fost gata să-l prindă, Puterea ascunsă a venit afară. Duhul Sfînt a venit peste el. Și el a apucat leul și l-a ucis, de parcă acesta era un miel.

126 Aceasta-i unde este. Creștinul nu atacă înapoi. Creștinul nu se ceartă privitor la aceasta. Creștinul stă liniștit. Și acea Putere ascunsă, binecuvîntarea Duhului Sfînt merge la lucru pentru el, o aduce afară. Aleluia! Aceea . . . ? . . .

127 David avea Aceasta. El a jucat înaintea chivotului Domnului, el a avut Aceasta. El știa despre ce vorbea el, așa că acesta era motivul că lui nu-i era teamă de Goliat. Aceasta nu era piatra pe care David o avea în praștie care l-a omorît pe Goliat. Aceasta nu era praștia pe care el o avea în mîna lui care l-a omorît pe Goliat. Acestea nu erau pietrele pe care el le avea în buzunar care au făcut-o. Aceasta era Puterea ascunsă, acea binecuvîntare a lui Dumnezeu. Cînd David a dat drumul la ceea ce el avea, Dumnezeu a luat-o și a binecuvîntat-o cu o Putere ascunsă. Așa că, acesta nu era David, aceasta nu era piatra, aceasta nu era praștia. Aceasta era acea binecuvîntare care era peste David, care a ucis pe vrăjmașul lui David. Amin.

128 Copiii Evrei aveau Aceasta. Ei aveau curaj. Ei au zis, “Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze din cuptorul încins. Dar noi nu ne vom pleca niciodată.” Acolo nu era nici o nesiguranță la aceasta; nici un sunet nesigur.

129 Nu era sunet nesigur pentru David, cînd el a zis, “Vreți să însemne că-mi spuneți că voi veți lăsa . . . acel Filistean netăiat împrejur să stea acolo și să sfideze armatele viului Dumnezeu?” A zis, “Eu mă voi lupta cu el eu însumi.” Amin. Nu nesiguranță. David știa unde stătea el.

130 “Dumnezeu a zis, ‘David, Eu te-am scos din țarcul oilor, cînd tu nu erai nimic decît un băiat la oi, și Eu ți-am făcut numele mare printre bărbați, ca bărbații mari ai lumii.’” [Fratele Branham bate în amvon de nouă ori—Ed.] Natanael s-a uitat la el, și a zis, “Fă tot ce este în inima ta, că Dumnezeu este cu tine.”

131 Nu nesiguranță. Ei cunoșteau pe Dumnezeu. Ei aveau experiența. Nu sunet nesigur privitor la aceasta.

132 David a zis, “Eu mă voi duce să mă lupt cu el, și astăzi eu îi voi tăia jos capul.” Nu nesiguranță. Nu era David; acesta era Dumnezeu în el. Aceasta era acea Putere ascunsă. Nu un pic de nesiguranță. Totul pozitiv. Nu negativ.

133 Copiii Evrei au zis, “Noi nu ne vom pleca la dumnezeii voștri. Noi nu ne vom închina la religiile voastre vechi și formale. Dumnezeu este în stare să ne elibereze. Dar dacă El nu o face, noi vrem să murim.”

¹³⁴ În cuptorul încins! Și voi știți ce s-a întâmplat? Când ei au luat pe Dumnezeu pe Cuvîntul Lui, și au pășit în cuptorul încins, acea Putere ascunsă a venit afară. Amin. A stat tot în jurul lor, și ei aveau părtașie. Unul ca Fiul lui Dumnezeu a stat printre ei, ventilînd la o parte brizele fierbinți, și aveau părtașie în mijlocul celei mai mari greutate prin care au trecut ei vreodată.

¹³⁵ Și fiecare bărbat sau femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu, cînd vine ceasul, fă-ți decizia și stai pentru Dumnezeu, fără nici o nesiguranță. În mijlocul necazului, tu vei avea părtașie. Nu nesiguranță.

¹³⁶ Ei l-au aruncat pe Daniel în groapa leilor. Nu nesiguranță. El a stat acolo. El avea Putere ascunsă! Nu un picior de iepure în buzunarul lui; nu un talisman să-l poarte în jurul gîtului!

¹³⁷ Ei mă îmbolnăvesc cu toate acele cruciulițe și talismane, și toate celelalte, Protestant și Catholic amîndoi le poartă. Nu este virtute în ele. Este în regulă să ai aceasta; dar să te închini la aceasta în felul în care ei o fac, să o atîrni în mașina ta și să gîndești că aceasta te va ține să nu ai un accident, aceasta nu o va face. Numai mîna lui Dumnezeu poate să facă aceasta. Amin.

¹³⁸ Șarpele de aramă era în regulă. Acolo nu era condamnare în șarpele de aramă. Dar cînd ei au început să se depărteze de Dumnezeu, și să se închine șarpelui, profetul l-a stricat. Amin. Iată-vă acolo.

¹³⁹ Daniel a mers înăuntru, fără vreo nesiguranță. “Dumnezeu este în stare să mă elibereze de leii aceia.” Dar ei l-au aruncat în cuptorul încins. . . Și eu cred că atunci cînd acei lei au pornit-o acolo în sus, s-au uitat la el, acolo stătea o aureolă de Foc în jurul lui Daniel. Oricărui animal îi este frică de foc, voi știți asta. Acei lei s-au dat înapoi. Ce era asta? Puterea ascunsă, care era în inima lui Daniel, a ieșit și l-a îmbrăcat peste tot. Aceasta era acea Putere ascunsă, acea binecuvîntare a lui Dumnezeu, care era peste viața profetului acela, care l-a învăluit cu un Foc înflăcărat; ca și jos la Dotan în ziua aceea cînd Ghehazi s-a uitat și a văzut ce era în jurul lui Ilie: Îngeri de Foc, care de Foc. Acolo acea Putere ascunsă era în jurul lui Daniel.

¹⁴⁰ Petru și Ioan, cînd ei au trecut prin poarta numită Frumoasă, Domnul le-a vorbit despre un om olog zăcînd acolo. Acolo nu era nesiguranță. Ei nu aveau vreo educație. Ei nu aveau. . . Ei nici măcar nu au aparținut de vreo biserică. Ei nu au aparținut de o denominațiune. Dar acolo nu era nesiguranță

privitor la experiența lor. Ei aveau pozitivul. Ei nu aveau bani. Ei nu aveau calitate de membru. Ei nu aveau educație. Dar Petru a zis, “Ceea ce eu am, eu îți voi da ție. În Numele lui Isus Cristos, ridică-te și umblă.”

¹⁴¹ Ei aveau Putere ascunsă. Ei s-au îmbrăcat ca ceilalți oameni. Ei umblau pe stradă. Ei au mâncat ca ceilalți oameni. Dar ei aveau o binecuvîntare înlăuntru lor, care le dădea o siguranță să știe unde stăteau ei. A zis, “Eu nu am vreo educație. Eu nu aparțin de vreo biserică. Eu nu știu vreo teologie. Eu nu am ceva bani. Singurul lucru pe care eu îl am, eu ți-L dau ție dacă tu Îl vei accepta.”

El a zis, “Ce este acesta?”

¹⁴² El a zis, “În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă.” Nu nesiguranță. Nu “ridică-te și încearcă, și vezi dacă îți poți mișca piciorul.” Nu “ridică-te și încearcă, și vezi dacă tu te faci mai bine.” Ci, “În Numele lui Isus Cristos, ridică-te și umblă acum.” Iată-vă acolo.

¹⁴³ Sunetul nesigur este un...dă sunetul nesigur, ce se va întâmpla. Oh, Doamne.

¹⁴⁴ Ștefan a avut atît de mult din aceea binecuvîntat în el, a zis, cînd ei îl împrășcau pe Ștefan. Oh, Doamne! El avea atît de mult din binecuvîntare în el, atît de mult din Puterea ascunsă, pînă Ștefan a devenit o altă persoană, s-a uitat în sus și l-a văzut pe Isus stînd la mîna dreaptă a lui Dumnezeu; și nici măcar nu a simțit un bulgăre cînd acesta l-a zdrobit în cap.

¹⁴⁵ Păi, eu îl pot vedea pe Ștefan acolo. El a îngenunchiat. Dușmanii lui, scuipeindu-l, și toate celelalte, și împrășcîndu-l. El s-a ridicat sus, și s-a uitat în sus la Ceruri. Și el a zis, “Tată, nu le ține în seamă păcatele. Eu îi iert Tată.” Atît de multă binecuvîntare înlăuntru lui! Ce s-a întîmplat? Eu vă spun, atunci Cerurile s-au deschis. Acel micuț Duh, era peste el, a deschis drumul printre nori, printre stele, prin negură, pînă cînd el l-a văzut pe Isus stînd la mîna dreaptă a lui Dumnezeu. El a zis, “Iată, eu văd Cerurile deschise.”

¹⁴⁶ Frate, eu mai degrabă am Aceasta [Fratele Branham își bate palmele împreună de două ori—Ed.] decît toată educația, toți banii pe care tu îi poți îngrămădi înaintea mea. Toată educația mea, eu o arunc aici. Toată teologia mea mintală, eu o las aici. Toată averea mea, eu o las aici. Dar Puterea ascunsă, acel lucru care a făcut siguranța Evangheliei, te va lua pe tine la Ceruri, și te va purta prin văile umbrei morții. Amin.

147 El știa despre ce vorbea el. A zis, “Eu văd Cerurile deschise.” El avea o binecuvîntare. El avea o Putere ascunsă. Și el nu a mai simțit ceva bulgări după aceea. Ei îl loveau peste cap cu pietrele. Lovindu-l dintr-o parte, și alta. Sărmanul și micuțul Ștefan era ca un prunc, întins în brațele mamei sale, și Dumnezeu, și El l-a legănat să doarmă pe sînul Lui.

148 Biblia nu a spus că Ștefan a murit. [Fratele Branham bate în amvon de patru ori—Ed.] Biblia a spus, “Ștefan a adormit.” Dumnezeu ai milă! Frate, aceea este ceea ce vreau eu la capătul drumului. [Își bate palmele împreună de două ori.] L-a pus pe sînul lui Dumnezeu și l-a legănat ca să doarmă, și a zis, “Vezi, fiule, unde te duc Eu.”

149 El avea o binecuvîntare. El avea Putere ascunsă. Nu piciorul unui iepure; nu un talisman în buzunarul lui; ci ceva în sufletul lui, care l-a schimbat și l-a făcut un om diferit.

150 Pavel a zis, “Viața care eu o trăiesc acum.” A arătat că el a trăit una diferită, cîndva. “Nu eu, ci Cristos trăiește în mine,” a zis el. Da.

151 Ioan, revelatorul, el avea un sunet sigur la glasul lui. El a iubit pe Domnul. El s-a pus pe pieptul Lui. El avea părtășie cu Isus. El a trăit să fie în vîrstă de aproape o sută de ani. El a făcut minuni și semne și a văzut vedenii.

152 Și cînd ei au făcut, ei au zis, “El este un vrăjitor.” Așa că ei l-au luat acolo și l-au fiert, douăzeci și patru de ore, într-o oală mare de untură. Voi știți ce? Acea Putere ascunsă a ieșit afară. Acea Putere ascunsă, care era în inima lui, l-a învăluit tot împrejur. Și cînd ei s-au uitat în oala cu untură, aceea binecuvîntare era peste Ioan. Și ei l-au adus afară din untură, fără măcar un miros de untură pe el. Și ei au zis, “El este un vrăjitor. El este un ghicitor. El este Beelzebul.”

153 Fiecare bărbat sau femeie care a încercat vreodată să trăiască pentru Dumnezeu este acuzat de lucruri păcătoase. “El este un vrăjitor. El a vrăjit untura.” El avea așa de multă Putere din Dumnezeu în El, atît de mult. . . Nu vrăjitorie. Dar ce era Aceasta? Puterea ascunsă a lui Dumnezeu care era în el. El a arătat ca un om. El a mîncat ca un om. El a dormit ca un om. El a plîns ca un om. El era un om. Dar Dumnezeu era în omul Lui. Binecuvîntarea era în om.

154 “Binecuvîntat este omul,” a zis David. Nu nesiguranță pentru el. Acel om știe despre ce vorbește el. Mie nu-mi pasă ce zice lumea, ce zici tu despre el, încerci să-l inervezi, el nu se

inervează. Mie nu-mi pasă cît de mult vorbești tu despre el, el nu va da nici o atenție la aceasta. El va merge înainte, deoarece el are o binecuvîntare înăuntru aici. El se va ruga pentru tine. Asta-i adevărat. Tu ai putea să faci fiecare lucru în lume, el niciodată nu va da nici o atenție la asta. Nu-i va ponegri pe vecinii lui, și să meargă în jur și să stîrnească necazuri. El va fi un împăciuitoar. El va face tot ce poate, pentru că el este un copil al lui Dumnezeu. Binecuvîntat este acel om. Da.

¹⁵⁵ Cînd poporul penticostal a mers sus într-o Cincizecime ei erau doar oameni cînd ei s-au dus acolo sus. Dar cu totul dintr-o dată, în timp ce ei erau acolo sus, lor le era frică. Ei aveau ferestrele închise, ușile închise. Lor le era teamă de persecuție. Ei erau membri buni de biserică, pînă la acel timp. Ei au fost botezați în apă, pînă la acel timp. Dar ei nu aveau acea Putere ascunsă. Ei nu aveau acea siguranță.

¹⁵⁶ Unul dintre ei a zis, "Dacă Tu ai fi. . ." Lasă-mă să-mi pun mîna în coasta Ta. Lasă-mă să-mi pun degetele în urmele cuielei, în mîna Ta."

¹⁵⁷ Un altul a zis femeii, "Oh, aceasta este o prostie! Tu nu ai văzut nimic."

¹⁵⁸ Dar cînd ei au urcat acele trepte și s-au dus la etaj, cu totul dintr-o dată acolo a venit un sunet din Cer, și Puterea ascunsă a coborît. Ea a venit în ei. După aceea ei erau afară în stradă, - rîndu-se—bucurîndu-se și lăudînd pe Dumnezeu, propovăduind Evanghelia, și slăvind pe Dumnezeu. Ei aveau Puteri ascunse. Ei aveau Puteri despre care lumea nu știa nimic.

¹⁵⁹ Acum aceasta este la fel. Sunetul nesigur; nu credeți sunetul nesigur. Evanghelia nu are sunet nesigur.

¹⁶⁰ Ziceți, "Frate Branham, eu cred că biserica mea propovăduiește Evanghelia." În regulă.

¹⁶¹ Isus a zis, "Acum Eu am să vă dau un lucru anumit să credeți." El a zis, "Voi mergeți în toată lumea acum și propovăduiți Evanghelia la fiecare făptură. Acela care crede și este botezat va fi mîntuit; acela care nu crede va fi osîndit. Și. . ." Amin! Oh, mă simt bine. "Și" este o conjuncție. Nu vă opriți aici, "propovăduind Evanghelia." "Și aceste semne îi vor urma pe cei care cred." Nu sunet nesigur. Aceasta este Evanghelia. Amin.

¹⁶² Ei au scos draci. "În Numele Meu ei vor scoate draci." Acela nu este sunet nesigur. Evanghelia spune că acela este tonul care este în clopot. Glorie! Aleluia! Oh, Doamne! Acela

este tonul clopotului, cînd ei scot afară draci. [Fratele Branham bate în amvon de șapte sau opt ori—Ed.]

163 “Ei vor vorbi în limbi noi.” Eu nu vreau să spun că sunetul nesigur acum. Ei vorbesc cu cunoștință, cu revelație. Ei au adevăratul dar al vorbirii în limbi. Există ceva care ia loc cînd ei o fac. Acela nu este sunet nesigur. Acela nu este sunet de necredință, nicidecum. Dacă este o mulțime de comportări, așa cum noi vedem de multe ori, aceea este necredință. Dar cînd voi vorbiți cu Cuvinte, cu interpretare, cu revelație, aleluia, acela este trasul clopotului Evangheliei. Acesta nu este sunet nesigur.

164 “Dacă ei își vor pune mîinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Acela nu este sunet nesigur.

165 Voi oameni dragi, care aparțineți de biserica lui Cristos, în spate acolo, voi ziceți, “Aceea este de la Diavolul.” Este aceasta? Atunci Biblia este de la Diavolul. [Fratele Branham bate în amvon o dată—Ed.] Înțelegeți?

166 Biblia zice, “Ei vor pune mîinile peste bolnavi, și ei se vor însănătoși. Eu voi fi cu voi, și în voi pînă la sfîrșitul lumii.” Nu sunet nesigur.

167 Fiți atenți, că voi auziți o mulțime de teologie de biserică. Acestea sînt sunete nesigure. Aceasta nu corespunde cu Biblia. Pavel a zis, “Dacă—dacă trîmbița nu dă un sunet sigur, cum putem noi să știm cine trebuie să se pregătească pentru luptă?” Da, domnule. Oh, Doamne!

168 Isus a zis, “Aceste lucruri pe care le fac Eu le veți face și voi, chiar mai mari, pentru că Eu merg la Tatăl Meu.” Nu sunet nesigur; nici un lucru.

169 Petru a zis, la Ziua Cincizecimii, în Fapte 2:38, “Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre, iar voi veți primi darul Duhului Sfînt.” Acela nu este sunet nesigur.

170 Nu a existat nici un loc în Biblie, niciunde, de la Genesa la Apocalipsa, unde Dumnezeu vreodată “a stropit” vreo persoană. Acela este un sunet nesigur. Acolo nu a fost niciodată un loc unde cineva să fi fost botezat într-un alt fel decît în Numele lui Isus Cristos. Ori și ce contrar este un sunet nesigur.

171 Citiți Biblia. Aceasta este din ce este formată Evanghelia. Aceasta este Sămînța. Sămînța va purta roadele Ei. Iuh! Este cam cald, nu-i așa? Dar asta-i bine.

172 Felul de Foc de care avem noi nevoie este “Duhul Sfint și Foc,” să ardă senzualitatea și biserici-tatea afară din noi, să ne aducă înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu; unde această teologie mintală și ce învățați voi în seminar acolo, și așa mai departe, vor trece, și Dumnezeu poate să intre în inima voastră. Aceasta este ceea ce contează.

173 Nu dacă voi veți zice un “Ave Maria,” sau nu dacă voi veți merge și ziceți Crezul Apostolilor la biserica Protestantă; aceea nu are nimic de a face cu Aceasta, nici un lucru.

174 Isus a zis, “Dacă un om nu este născut din nou, el cu nici un chip nu va intra în Împărăție.” Amin. Nu sunet nesigur, nici un pic.

175 Când Ilie a mers acolo sus. . . Uitați-vă, lăsați-mă să vă arăt ceva. Când Elisei îl urmărea pe Ilie, el merge sus și-l privește. A zis, “Ce vrei tu?” Un model al lui Cristos și biserica.

El a zis, “Eu vreau să văd ceva.”

A zis, “Ce vrei tu?”

176 El a zis, “Eu vreau o porție dublă din Duhul tău când tu pleci.” Aceea era o foame. Aceea era teologie. Aceea era mintal. El flămânzea după acesta. Minteia lui îl vroia. Sufletul lui plîngea după acesta. Aceea nu însemna că el îl avea.

177 Ilie a zis, “Tu ai cerut un lucru greu. Dar dacă tu mă vezi când eu mă duc, în regulă, Acesta va veni la tine.” Frate, el l-a urmărit pe profet, fiecare mișcare pe care el a făcut-o.

178 Și când a venit acea chemare finală, și Ilie era somat la locul Înalt, să apară în Prezența lui Dumnezeu, Dumnezeu i-a trimis jos un car. Glorie! Oh, Doamne! I-a trimis jos un car, cu cai de car. . . cai de Foc, și un car de Foc. A zis, “Preaiubitul Meu slujitor, pășește sus! Aceasta a fost bine făcut.”

179 A zis, “În regulă, Elisei, eu văd că tu mă urmărești.” El își trage jos mantaua lui și o aruncă înapoi.

180 A ridicat sus aceeași manta și a îmbrăcat-o. Nu nesiguranță. A pășit jos la rîu! Aleluia! El a văzut ce a făcut Ilie. El l-a deschis pentru el, să treacă pe *acolo*. El a zis, “Dacă El încă este același, și Duhul Lui este peste mine, acesta se va deschide iarăși.” Nu nesiguranță. El lovește aceea în jur, și el a zis, “Unde este Dumnezeul lui Ilie?” Și marea s-a despărțit de la margine la margine, și el a pășit dincolo. Ați observat voi? El nu trebuia să se ducă la școala de profeti să obțină ceva

educație. Glorie! Iuh! Nici o educație în băiatul acela, și el a pășit! Teologia mintală s-a sfârșit. El avea aceasta în sufletul lui. Priviți-l, el a făcut cum a făcut Ilie.

¹⁸¹ Isus a zis, “Aceeși cupă pe care Eu o beau, o veți bea voi. Și același botez cu care sînt botezat Eu, voi veți fi botezați cu el. Și aceleași lucruri pe care Eu le fac, și voi le veți face.” Ce a făcut El? A vorbit în limbi, a scos draci, a propovăduit Evanghelia, a vindecat pe bolnavi. Același lucru pe care El l-a făcut, noi putem, de asemenea. Și la sfârșitul zilelor noastre, așa cum El a înviat din morți, așa vom învia și noi care sîntem în El.

¹⁸² Eu nu-mi pot scula băiatul, dimineața. El arată de parcă el își are ziua și noaptea lui întoarse roata. Eu am zis, “Billy, tu nu o să fii niciodată cu justificare să stai întins acolo în felul acesta. Scoală-te. Dacă tu nu faci mai mult decît să te duci afară și să-ți speli dinții, și să mergi în curte, să te uiți la mașina ta, și să vii înapoi înăuntru și să șezi jos, să citești. Nu sta întins în pat; nu-i bună, lenevia.”

¹⁸³ Dumnezeu ai milă de acești Creștini cu inima leneșă, să nu devină a nu fi buni; cunosc atît de mult despre Aceasta, și să spună atît de puțin la alți oameni despre Aceasta.

El a zis, “Tăticule, eu doar nu pot să mă scol devreme.”

¹⁸⁴ Am zis, “Uită-te, Billy, într-una din aceste zile, tu nu o să ai nici un tătic să aibe grijă de tine. Tăticul urmează să fie dus, într-una din aceste dimineți. Tu vii în cameră și te uiți, probabil. Tăticul va fi întins acolo. Tu îl scuturi, și el nu se va trezi.” Am zis, “Atunci tu mă vei transporta jos, la această micuță biserică veche, într-o cutie. Tu vei trece pe acolo, batista ta în mîna ta, plîngînd; te uiți în jos, și zici, ‘Acela este bătrînul meu tată. Eu doresc să fi ascultat de el.’” Am zis, “Dar amintește-ți, Billy, că eu întotdeauna am fost unul care se scoală devreme.”

¹⁸⁵ Aleluia! [Porțiune goală pe bandă]. . . sunete de trîmbiță binecuvîntate, eu voi apărea la prima înviere. Eu cred în sculara devreme, (aleluia), într-o zi glorioasă, prin harul lui Dumnezeu. Eu cred această Evanghelie pe care eu o propovăduiesc. Eu cred că Acesta este Adevărul cinstit.

¹⁸⁶ Mantaua lui Elisei nu are un sunet nesigur. Nu există sunet nesigur.

¹⁸⁷ Congresmanul Upshaw. . . Acolo nu era nici un sunet nesigur cînd Duhul Sfînt mi-a spus acolo sus, înainte chiar ca doctorii să poată găsi amoeba. Acolo nu era nici un sunet nesigur, cînd doctorii au zis că eu mor, și acesta era Dumnezeu

care m-a vindecat. Acesta nu era sunet nesigur. Acesta nu era sunet nesigur, la Green's Mill în noaptea aceea, cînd Îngerul Domnului a pășit spre mine, El a zis, "Pentru acest scop ai fost tu născut în lume." Nu sunet nesigur!

¹⁸⁸ Eu am mers și am vorbit cu cîțiva predicatori despre aceasta. Ei au zis, "Billy, tu ai avut un coșmar." Dar acolo sînt un milion de suflete cîștigate la Cristos. Acolo nu era sunet nesigur. Acela era glasul lui Dumnezeu vorbind unui sărac. Nu sunet nesigur. Oh, eu doar nu pot să predic cînd mă gîndesc despre aceea.

¹⁸⁹ Eu îi spuneam soției, cîndva în urmă. Eu poate că am spus aceasta aici înainte. Voi cunoașteți proveniența familiei mele. Eu îl iubesc pe tătucul meu. El s-a dus. El a murit în brațele mele, rugîndu-ne. Dar el a băut. Toată familia mea a băut. Ei au făcut lucruri, mari vătămătoare; încă, dizgrație la societate. Frații mei beau; nu pentru că eu vreau ca ei să bea. Eu plîng pentru ei, mă rog pentru ei, și toate celelalte.

¹⁹⁰ Aceasta obișnuia să fie, înainte ca Dumnezeu să mă cheme, eu stăteam pe stradă, discutînd; cineva, ei . . . Pe seama numelui, ei ar, oh, "Branham? Oooh!" se dădeau la o parte. Altcineva venea pe acolo, căuta pe cineva, zicea, "Dă-te la o parte de el!" În regulă, atunci ei se dădeau la o parte. Ei nu discutau cu mine.

¹⁹¹ Eu i-am spus soției, ziua trecută, "Acum eu trebuie să mă strecor afară în pădure undeva și să mă ascund, ca să-i țin pe oameni, de peste tot din lume, să vină."

¹⁹² Ce a făcut asta? Din cauză că eu am studiat mult? Din cauză că eu am studiat teologie? Din cauză că eu am o educație? Pentru că eu am aderat la o biserică? Nu. Acela ar fi fost un sunet nesigur.

¹⁹³ Dar ceva a sunat într-o zi, jos în inima mea, nu în mintea mea, în inima mea. Dumnezeu a venit înăuntru. Aceasta a fost bine de atunci. Acela este har uimitor.

¹⁹⁴ Zilele trecute eu am fost uimit, asupra a ceva care s-a întîmplat într-o vreme îndelungată. Eu sînt un mare iubitor al naturii. Voi știți că eu sînt. Eu iubesc animalele. Eu doar cred că ele sînt minunate. Eu ședeam în ușa mea. Fratele Leo și Gene erau acolo. Și Fratele și Sora Woods erau jos acolo. Și micuțul Billy Gillmore, lăptarul, stătea acolo. Și la ora zece dimineața, jos pe drum venea ceva, șchiopătînd, trăgînd un picior după el. Acesta a întors în poarta mea, și a venit sus la scările mele. Acesta era un oposum, la ora zece din zi.

¹⁹⁵ Ei sînt orbi la acel timp din zi. Ei sînt orbi, toți, în lumina zilei. Ei sînt animale de noapte care umblă noaptea. Ei prădează, și prădează prin jur, și își obțin hrana noaptea. Voi toți știți aceasta. Oposumul este un animal comestibil.

¹⁹⁶ Și el s-a întors în poartă. Eu am mers afară să întîlnesc oposumul. Am luat o greblă. Mă gîndeam, “Ciudat! El poate fi orb. Ce-l face să acționeze și să se clatine așa?” Eu am așezat grebla peste el. Și el s-a întors și s-a uitat la mine, și el a mîrîit. Mă gîndeam, “Acolo este ceva straniu.”

¹⁹⁷ Și s-a întîmplat ca să mă uit jos în straița ei. Un oposum este un lucru, pe lîngă cangur, există numai doi care au o straiță în care ei poartă puii lor. Și în straița oposumului, ea avea opt sau nouă pui fără păr acolo. Și un cîine a prins-o pe ea, sau vreo mașină; i-a rupt piciorul, osul de la umăr. Ea era cu muște verzi peste tot; viermișori în urechi, și așa mai departe. Și aici era ea, șchiopătînd așa în sus. Și ea a mîrîit deoarece ea se gîndea că eu m-am întins după micuții ei.

¹⁹⁸ Am zis, “Acel oposum are mai multă calitate de mamă privitor la ea decît o mulțime de femei, mai ales această femeie care și-a aruncat pruncul ei în rîu, zilele trecute, ca să scape de el.” Eu am spus lui Gene și Leo, șezînd acolo în spate, am spus, “Priviți aici și am să vă învăț o predică.” Am zis, “Uitați-vă la moravurile acestei femei. Uitați-vă la moravurile acestei doamne. Ea este o brută proastă, dar ea are mai mult ca o doamnă privitor la ea decît au patruzeci la sută din femeile Americane.” Corect. Am zis, “Ea are doar cam o oră să trăiască, după aparențele ei, dar ea își va folosi ora aceea luptîndu-se să protejeze pe micuții aceia. Și aceste femei se duc aici afară și au copilași, și îi sufocă, și îi îneacă, îi aruncă în foc, și altele; mai rău decît cîinii, mai rău decît animalele.”

¹⁹⁹ Micuța doamnă nu a așteptat. Ea nici măcar nu s-a oprit, parțial. Ea s-a dus drept la treptele mele; și, epuizată, s-a întins acolo. Noi am încercat să o ridicăm sus. Ea era dusă. Și ea încă gemea, suferind atît de îngrozitor.

²⁰⁰ D-na Woods a venit sus, și D-ul Woods și ceilalți, au zis, “Frate Branham, eu cred că lucrul uman de făcut, ar fi, să omori oposumul. Acei sărmani pușori vor muri de foame.” Au zis, “Acesta este singurul lucru pe care ai putea să-l faci, ar face-o.”

²⁰¹ Altcineva a venit pe acolo și a zis, “Frate Branham, tu nu o să omori oposumul?” A zis, “Omoar-o. Ea trage să moară.” Și a

zis, “Ea stă acolo suferind.” A zis, “Ia pe micuți afară și omoară-i. Pentru ei va fi mai bine.” A zis, “Ei nu au un suflet. Acesta-i doar o brută proastă, doar un animal.” A zis, “Sărmanii mititei vor muri de foame. Sărmana mamă întinsă acolo, și acei pui micuți sugînd acel lapte de la ea, și voi știți în ce condiție era ea,” a zis, “ei vor muri.”

²⁰² A zis, eu am zis, “Asta-i adevărat, eu sînt un vînător, dar eu nu sînt un ucigaș.” Am zis, “Mie îmi place să vînez, dar eu nu omor doar ca să omor. Acela este un ucigaș.” Asta-i adevărat. Eu nu ucid nimic care nu pot să mănînc, sau ceva de care eu nu mă pot folosi, sau ceva care distruge. Nu omor ca să fie omorît; acela este un ucigaș. Nu am putut să o fac. Eu doar nu am putut s-o fac.

²⁰³ Și eu știam sensibil, în tărîmul mintal, pe calea corectă de gîndire, lucrul umanitar ar fi, de făcut, ar fi să omor oposumul și pe micuții aceia. Oposumul murea, nu și-ar fi căpătat din nou conștiința. Și puișorii ar fi murit de foame. Și bînd acel lapte vechi îmbrînzit de la mama lor, probabil că ar fi murit în mizerie. Cel mai bun lucru de făcut este să-i pui afară din mizeria lor. Acela era lucrul sensibil. Dar Ceva *aici* jos nu m-a lăsat să fac aceasta.

Mulțimile au început să vină. Eu am avut o chemare, și am plecat afară.

²⁰⁴ În seara aceea, Fratele Woods și cu mine mînam afară pe drum, și Sora Woods și soția mea. Venind în jos, de sus împrejur dinspre Scottsburg, unde eu am încercat să obțin puțină odihnă mintală. Fratele Woods a zis, “Tu vezi acel cățeluș înapoi acolo pe drum?” A zis, “El are să fie călcat.” Eu mi-am întors mașina roata și am mers înapoi. Noi am ridicat pe sărmanul mititel sus.

²⁰⁵ El era plin de purici și păduchi, și l-a mîncat rîia. Păi, ce ar fi lucrul sensibil de făcut? Să-l omori. Eu nu am putut s-o fac. Eu l-am adus pe micuțul acasă, mi-am luat ceva praf de pureci și l-am stropit, mi-am luat ceva pentru tratat rîie; i-am dat o masă, bună și decentă. L-am ascuns acolo sus, încercînd să-l aduc pe micuțul să se facă bine. El vrea să trăiască.

²⁰⁶ Există ceva privitor la viață care este real. Nu personificați Creștinătatea. Obțineți Viață! Trăiți! Nu doar să trebuiască să te lupti în jur, să zici, “Păi, eu sînt un Creștin, eu nu s-ar cuveni să fac *asta*; eu nu s-ar cuveni să fac *aceea*.” Trăiește! Există Unul căruia îi pasă de tine.

²⁰⁷ Seara aceea, la zece treizeci sau ora unsprezece, acel oposum micuț încă stătea întins inconștient; muște verzi erau pe el peste tot, umărul rupt în afară; stînd acolo suferind, trăgînd să moară.

²⁰⁸ Mult, tîrziu, Billy a venit înăuntru. Acolo stătea bătrîna oposum, întinsă în spate acolo, micuții încercau să sugă, mai mult lapte de la ea, viața venind de la mamă. Ea încă gema teribil. Ea a încercat să se ridice, și ea nu o putea face. Ea încerca să se ridice, și ea nu o putea face.

²⁰⁹ Eu nu am putut să o scot pe sărmana bătrînă oposum din minte. Mă gîndeam, “Dumnezeule, s-ar cuveni ca să mă duc înăuntru să-mi iau o pușcă și să omor acel oposum, dar eu nu o pot face. Care este situația, Doamne?” Eu umblam în sus și-n jos pe dușumea.

²¹⁰ A venit lumina zilei. Bătrîna oposum stînd acolo. Am mers înapoi, mă gîndeam, “O Dumnezeule, iată-o acolo, acel soare fierbinte, întinsă chiar la scara mea.” Am început să pășesc înapoi pe dușumea.

²¹¹ Bindecuvîntatul Duh Sfînt m-a oprit, și a zis, “Tu ai numit-o o doamnă. Tu ai susținut-o pe ea, pentru că era o adevărată mamă. Și Eu am trimis-o la casa ta să te rogi pentru ea, și tu o lași să stea acolo ca pe o femeie la scara ușii tale.”

²¹² Am zis, “Dumnezeule, iartă pe slujitorul Tău prost.” Eu am pășit acolo afară și am zis, “Dumnezeule, dacă—dacă Tu ești suficient de milostiv să ai de a face cu un animal prost, care este suficient de doamnă privitor la ea ca să-și crească puii, ca să trimiți un oposum ignorant la scara ușii mele să i se facă o rugăciune, O Dumnezeule, vindecă oposumul. În Numele lui Isus, eu mă rog.”

²¹³ Bătrîna oposum s-a întors încoace și s-a uitat la mine; s-a ridicat pe picioarele ei, și-a ridicat pușorii ei și i-a pus acolo înăuntru. De parcă și-ar fi plecat capul, să spună, “Îți mulțumesc.” Și a luat-o spre pădure, bucurîndu-se. Ea știe cu mult mai mult decît știu predicatorii, uneori. Ea va urma călăuzirea Duhului Sfînt. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Dacă Dumnezeu poate avea de a face cu un oposum, cît de mult ar putea El avea de a face cu un om, dacă ei măcar...?..Nu sunet nesigur privitor la aceea. Dumnezeu folosește animale ca să învețe la servicii. Sigur o face.

²¹⁴ El a folosit un catîr, odată, ca să mustre pe un predicator căzut.

²¹⁵ Marele Sfânt Francis din Assisi, care voi oamenii Catolici pretindeți că era un Catholic, dar el nu era. El a protestat biserica Catholică tot atît de tare cum o fac eu. Dar acolo nu era nici o altă biserică în ziua aceea, astfel ei l-au luat și l-au numit un sfânt. Cînd el a ieșit pe stradă, să predice aceeași Evanghelie pe care o predic eu acum [Fratele Branham bate în amvon de șapte ori—Ed.] păsările ciripeau în copaci. El a zis, “Micuțele mele surori, eu am să propovăduiesc Evanghelia lui Isus Cristos. Păstrați liniștea în timp ce eu predic.” Și fiecare pasăre și-a astupat gura.

²¹⁶ Acesta nu este sunet nesigur. Noi trăim în Prezența Domnului Isus Cristos. Binecuvîntările Lui sînt aici.

²¹⁷ Un Dumnezeu care a putut să țină pe pămînt un avion acolo jos, și să-l țină de dragul unei sărmane, ignorante, femei de culoare, care nu-și cunoștea ABC-ul, ca să vindece pe băiatul ei de o boală venerică. Voi cunoașteți povestea.

²¹⁸ Dumnezeu, care putea vorbi unui oposum ignorant, cînd există predicatori în acest oraș care ar rîde despre vindecarea Divină; oameni care și-ar întoarce nasul pe sus și ar spune că eu eram “nebun,” deoarece eu am învățat aceasta. Și Dumnezeu are de a face cu un oposum ignorant, deoarece ea era o doamnă, deoarece ea și-a iubit copiii, deoarece ea era gata să moară pentru ei. Același Dumnezeu!

²¹⁹ Noi sîntem trimiși aici pe acest pămînt pentru diferite lucruri. Unii sînt trimiși să predice Evanghelia. Unii sînt trimiși să procească. Unii sînt trimiși să se roage rugăciunea de credință. Unii au daruri de vindecare.

²²⁰ Și același Dumnezeu care a vorbit acolo în camera noastră în seara aceea, sau aici jos pe . . . conducînd în acea vedenie, și mi-a spus că Fratele Bosworth era întins acolo pe punctul de moarte, în Africa de Sud. Și Duhul Sfînt a minat telegrama aici, în douăzeci și patru de ore. Același Dumnezeu, același Dumnezeu care era pentru respectarea de loialitate. O Dumnezeule, binecuvîntează inima lor.

²²¹ Loialitatea! Eu mi-aș da ultima picătură de sînge pentru cea mai neagră sau cea mai galbenă femeie din această lume, care ar vrea să trăiască devotat față de bărbatul ei. Eu aș muri pentru ea, cum aș muri pentru propria mea soție. Eu o respect, ca o doamnă.

²²² Ce credeți voi că a făcut Isus Cristos? Și de ce nu puteți—nu puteți fi loiali față de El, și să vă părăsiți egoismul vostru,

indiferența voastră? Nu puteți voi să părăsiți biserica voastră, lucrurile mărunte, și să veniți la El și să fiți loiali?

²²³ Acel sărman oposum ignorant, și Duhul Sfânt. . . Și eu acolo sus în vacanță, nici măcar nu m-am rugat, și acea sărmană micuță doamnă oposum s-a întins la scara ușii mele. Când soarele era fierbinte, ea stătea acolo credincioasă. Când a venit seara, ochii ei se deschideau, ea putea vedea. Iar Duhul Sfânt nu a lăsat-o să plece. Ea s-a întins acolo toată noaptea. Ea nu putea să se ridice.

²²⁴ Și apoi, dimineața devreme, arătînd că ea era întinsă acolo în jur de douăzeci și patru de ore, așteptîndu-și rîndul să se facă rugăciune pentru ea, căci ea era un animal. Și cînd Duhul Sfânt a zis, “Du-te afară acolo și roagă-te pentru ea,” Dumnezeu din ceruri a vindecat-o.

²²⁵ Ea repede și-a adunat puișorii în straița ei, și s-a uitat înapoi la mine, cu cea mai tristă înfățișare a ochilor pe care i-am văzut vreodată, de parcă să spună, “Îți mulțumesc, amabile domn.” Și în jos pe drum a mers ea.

²²⁶ Ea a trecut de alte patru case, mai aproape de drum decît a mea, ca să cotească în poartă. Unu, doi, trei, patru; la a cincia ea a cotit înăuntru, J-e-s-u-s. Ea s-a trîntit în poartă. Ea nu a așteptat acolo în tufișuri. Ea nu a așteptat în umbră. Ea a luat-o în sus prin soare, ca să ajungă la scara ușii. Ea s-a întins acolo, răbdătoare (nu mîriînd, nu murmurînd), așteptîndu-și rîndul să se facă rugăciune pentru ea.

²²⁷ Și atunci eu m-am supus Duhului Sfînt, Dumnezeu a restabilit sănătatea la oposum. Ea și-a ridicat puii ei și a mers înapoi în locul ei de locuit. Nu sunet nesigur. Dumnezeu, care numără penele în aripile păsărilor, știe unde este fiecare din ele. Dumnezeu care numără perii capului vostru; Dumnezeu care călărește pe aripile dimineții; El care a creat cerurile și pămîntul, cunoaște fiecare creatură și fiecare ființă. El este Dumnezeu. Acesta este Cuvîntul Său. Cerurile și pămîntul vor trece, dar Acesta nu va trece. Nu fiți amăgiți de doctrine de oameni. Credeți pe Dumnezeu, și trăiți.

Să ne rugăm!

²²⁸ Tată Ceresc, în Numele Domnului Isus, Fiul Tău preaiubit; nu sunet nesigur, nu nesiguranță privitor la aceasta. El este Fiul lui Dumnezeu. El este născut din fecioară. El a venit aici sub Puterea lui Dumnezeu. El a venit aici prin fecioara Maria. El a suferit, a sîngerat și a murit, sub Pontius Pilat. Cînd ei au, L-au

predat sus, Iudeii L-au răstignit, și au negat pe Cel Drept. Și este scris, “De ce se înfurie păgînii, și poporul își imaginează un lucru zadarnic?”

²²⁹ O Dumnezeule, într-adevăr, prin întinderea înaintea a mîinii Tale să vindeci, ca semne și minuni să poată să se facă în ultimele zile, să dovedească că aceasta este ploaia timpurie și tîrzie. Puterea lui Dumnezeu este aici. Fiul a strălucit la Ziua Cincizecimii, peste poporul din Răsărit. Acesta strălucește peste cel din Apus acum. Ei și-au bătut joc și au făcut glume despre El, și au zis că Acesta era credincios-prefăcut, și pe ei i-au numit “vrăjitori, și ghicitori, și necredincioși,” și chiar i-a omorît, i-a ars pe rug, și i-a aruncat în ulei. Dar Tu ai fost cu ei, să-i scapi.

²³⁰ Tu ești aici astăzi. Tu ești aici, pentru ora de încheiere, pentru binecuvîntări și mai mari, “pentru ca ploaia timpurie și tîrzie să vină împreună.”

²³¹ Și acum, Tată, dacă ar exista vreo nesiguranță în experiența vreunei persoane, în această sală; mă rog, Tată, în ceasul acesta, ca ei să-și ațintească credința lor, nu la felul mintal de gîndire, nu să argumenteze după învățătura oamenilor, ci la a crede Cuvîntul lui Dumnezeu, la Viața veșnică. Aceste binecuvîntări noi le cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău.

²³² Cu capetele noastre aplecate, eu mă întreb dacă există vreo persoană aici acum, și cu reverență și-ar ridica mîna? Și să zică, “Eu fac aceasta, nu pentru predicator, ci pentru Dumnezeu. Dumnezeule, schimbă-mi felul de gîndire. Eu am încercat să judec cum ar fi aceste lucruri. Eu am încercat să judec ce ar zice vecinii mei dacă eu aș fi vreodată născut din nou, dacă Dumnezeu mă binecuvîntează odată în așa fel încît eu aș striga, dacă Dumnezeu m-a binecuvîntat odată în așa fel că eu aș avea o experiență care m-ar face să plîng, și eu ar trebui să-mi părăsesc asociații. Eu am încercat să judec toate acestea, Dumnezeule. Dar, astăzi, eu nu voi mai judeca. Eu chiar acum îmi ridic mîna către Tine, Dumnezeule, și zic că aceasta este mărturisirea mea. Dacă Tu vei lua argumentările afară din mine, și să lași ca sufletul meu să-și ia locul să cred Cuvîntul Tău fără să judec, eu voi crede că mie îmi este dat un sunet sigur.” Vreți să vă ridicați mîna? Oricine în clădire, oriunde sînteți. Dumnezeu să te binecuvînteze, pe tine, pe tine, și pe tine, și pe tine, și pe tine. Cam optzeci și cinci la sută din clădire.

²³³ O argumentare? “Aruncați jos argumentările.” Aruncați-le jos. Dumnezeu nu vrea ca voi să aveți argument. Argumentul

întotdeauna încercă să caute o ieșire. Credința nu judecă. Credința doar crede. Minteaa voastră, îi ceea ce te face să judeci. Ea este o mincinoasă. Detectorul de minciuni dovedește aceasta. Biblia lui Dumnezeu, mai întâi, o dovedește. Dar sufletul tău este nemuritor, frate, soră. Puterea ta de judecată te va părăsi cînd moartea te lovește, iar sufletul tău va fi cu tine prin Eternitate. Nu vrei să credeți Cuvîntul lui Dumnezeu astăzi și să-L acceptați?

²³⁴ Într-un cuvînt de rugăciune, altcineva ar vrea să-și ridice mîna? Ziceți, “Amintește-mă acum, Frate Branham, în timp ce te rogi. Eu vreau să arunc la o parte judecata.” Dumnezeu să te binecuvinteze micuță doamnă. Acolo este altul. Dumnezeu să te binecuvinteze, frate, eu te văd. Dumnezeu să te binecuvinteze, frate, eu te văd. Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Tu, da, soră. Altcineva? Altcineva ridicăți-vă mîna, repede. Ziceți, “Amintește. . .” Dumnezeu să te binecuvinteze, frate scump. Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Aruncați la o parte argumentarea. Dumnezeu să te binecuvinteze, soră, eu îți văd mîna. Dumnezeu să te binecuvinteze, soră, eu îți văd mîna. Să nu mai argumentați. Doar credeți. Dumnezeu să te binecuvinteze, soră.

²³⁵ Altcineva, doar înainte ca să ne rugăm acum? Eu am să mă rog și să-i cer lui Dumnezeu ca El să vă ajute. El vă vede mîna. Dumnezeu să te binecuvinteze, tinere, eu îți văd mîna. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvinteze, frate, eu îți văd mîna.

²³⁶ Oh, binecuvîntarea de a crede! Binecuvîntarea de a nu încerca să o imaginezi. Binecuvîntarea de a te rezema doar pe Cuvîntul lui Dumnezeu, și să zici, “Acesta este adevărat,” și mergi înainte. Acesta este Viață. Acesta este Viață. Aceasta este adevărata trăire.

²³⁷ Scumpa mea, iubitoare, bătrînă mamă soacră șezînd aici în spate, cînd eu îi spuneam ieri despre aceasta. Ea a zis, “Billy, eu am avut un ceas, pe care nu am putut să-l fac să meargă.” A zis, “Eu doar nu puteam să stau fără acel ceas. Eu nu am avut bani să-mi cumpăr altul.” Așa că a zis, “Eu am coborît jos și am zis, ‘Dumnezeule, fă ca ceasul să meargă pentru mine, vrei Tu?’” A zis că ea s-a uitat în sus, și acesta a început să funcționeze, doar mergea perfect.

²³⁸ Frigiderul ei, a zis ea, două zile după aceea, nu se dezg- . . . continua să se dezghețe; doar într-un loc mic unde acesta

ținea gheață. Ea a făcut tot ce putea ea să facă, ca să nu se dezghețe, sau să-l rețină de a nu se dezgheța, deoarece ea nu putea să-și țină untul și lucrurile în el. Sărmana bătrână, ea este o văduvă.

²³⁹ Bărbatul ei este în Slavă. Acela este socrul meu. Și-a dat ultima lui mărturisire, aici la partea mea stîngă, înainte ca el să meargă Acasă.

²⁴⁰ Ea s-a pus jos, știa că ea nu avea bani să cumpere un alt frigider. Ea a zis, “Dumnezeule, vrei Tu să fii milostiv cu mine din nou? Tu mă cunoști. Pornește frigiderul meu să înghețe iarăși, vrei Tu?” A zis că ea s-a ridicat și s-a dus și s-a uitat în frigiderul ei, și acesta era înghețat împrejur.

²⁴¹ Fiți simpli. Doar cereți. Nu încercați să vă imaginați. Nu încercați să studiați aceasta. Doar credeți-o. Nu socotiți aceasta mintal. Doar credeți-o cu sufletul vostru.

²⁴² Tatăl nostru Ceresc, mulți și-au ridicat mîinile în dimineața aceasta. Ei vor rugăciune. Mă rog, Dumnezeule, ca aceasta va fi ultima retușare, astăzi; ei nu vor mai judeca; ei se vor duce, crezînd. Admite aceasta, Doamne. Acesta este un sunet sigur. Acesta este sunetul Evangheliei, anul glorios de jubileu. Timpul de izbăvire este aici.

²⁴³ Nu vrei Tu, te rog, Tată, să iei pe fiecare dintre ei în grija Ta iubitoare? Și dă-le din laptele sincer al Evangheliei acum. Și dacă ei deja l-au luat, fie ca ei să primească hrană tare acum, și să devină Creștini pe deplin; niciodată să nu mai flecărească cu lumea, și să se complacă cu lumea; ci să fie adevărați bărbați și femei, să creadă sunetul sigur, că Evanghelia este adevărată, nu contează cine spune că Aceasta nu este. Biblia, fiecare Cuvînt, este adevărat. “Oamenii învață ca Doctrină poruncile omenеști.” Dar Cuvîntul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. Fie ca ei să creadă Aceasta, astăzi.

²⁴⁴ Și acei care nu și-au ridicat mîinile, într-adevăr convinși, dar nu și-au ridicat mîinile, noi ne rugăm pentru ei, de asemenea, Doamne ca Tu să fii milostiv cu ei. Aceste binecuvîntări noi le cerem, Tată, deoarece într-o zi noi vom veni la Judecată. Și Mesajul acestei dimineți va fi adus în vizionare în Ziua aceea. Și atunci fie ca sufletul lor să nu-i urmărească, zicînd, “Tu trebuia să faci *aceasta*.” Dar fie ca aceasta să fie pace în vale cînd ei trec dincolo. Pentru că acesta este Numele lui Isus în care noi cerem.

. . . de Veacuri, crăpătură pentru mine,
 Lasă-mă să mă ascund în Tine;
 Lasă ca apa și Sîngele,
 Care a curs din coasta Ta rănită
 Să fie o dublă cură pentru păcat,
 Mîntuit de mînie și să mă facă pur.

²⁴⁵ Scumpe Dumnezeu, dacă ar exista în mijlocul poporului, în această zi, ceva nenorociri, ceva boli, ori și ce care nu este în regulă cu ființa lor fizică; noi ne rugăm, Tată, după cum Duhul Sfînt este aici, doar să strige binecuvîntările, să curățească sufletele noastre de toate fărădelegile, prin Sîngele Domnului Isus, Fiul lui Dumnezeu. Fie ca El, astăzi, cu marele Lui Duh de convingere, marea Lui virtute de vindecare, să lase ca fiecare suflet curat să se uite acolo la Calvar și să zică, “Acolo El a fost rănit pentru fărădelegile mele, și prin rănile Lui noi am fost vindecați.” Admite aceasta, Doamne.

²⁴⁶ Acum cu capetele noastre aplecate. Dacă există careva pentru care să se facă rugăciune, pentru boală, vreți să stați în picioare, oriunde sînteți. Dumnezeu să vă binecuvinteze. Aceasta-i corect, doar stați sus. [Porțiune goală pe bandă—Ed.]

. . . izvor,
 Gratuit pentru toți, șuvoiul de vindecare,
 Curge din izvorul Calvarului.
 În cruce, în cruce,
 Fie slava mea întotdeauna; (O Dumnezeu!)
 . . . sufletul meu răpit va găsi
 Odihnă dincolo de rîu.

²⁴⁷ Scumpe Tată Ceresc, Tu îi vezi pe toți aceștia stînd, Tată. Ei stau, ca mărturie, că ei Te cred, Tată.

²⁴⁸ Tu Care ai putut trimite pe acel oposum sărman în poartă! Tu Care ai putut face ca acel mare, taur periculos, stătea acolo, și s-a dat înapoi! Tu Care ai putut face ca acele viespii să meargă înapoi în cutie! Tu Care ai putut aduce acel cîine la viață, bătrînul meu copoi, după ce a fost tîrît cu șaizeci de mile pe oră, pentru două mile, stînd țeapăn, mort. Eu l-am iubit pe bătrînul acela. Rugăciunea l-a adus înapoi. Rugăciunea a pus piciorul și umărul acelui oposum la loc, acea micuță mamă, ai trimis-o înapoi în pădure, bucurîndu-se! Mîna viului Dumnezeu.

²⁴⁹ Acești Creștini își au mîinile puse unul peste altul, Doamne. Și eu am mîinile mele puse peste acest frate, ca dînd un punct de

contact pentru fiecare în clădire. Noi sîntem credincioși, Doamne. Noi credem aceste lucruri. Noi Te iubim.

²⁵⁰ Nu sunet nesigur. Noi Te-am văzut că vindeci balnavi, ai înviat morți, ai scos afară duhuri rele, ai luat la o parte cancere, ai făcut pe olog să umble, ai mîntuit sufletul, ai sanctificat credinciosul, umplut cu Duhul Sfînt, ai dat Viață nemuritoare; ascultă-i murind, lăudînd, mărturisind, glorificînd pe Dumnezeu, crezînd că Tu vii curînd.

²⁵¹ Noi avem nevoie de ajutor, Doamne. Admite, Doamne, ca fiecare lucru care este cerut să fie acordat. Sufletele vor fi mîntuite, deasupra tuturor lucrurilor; căzuții restabiliți. Și noi ne rugăm ca trupurile bolnave să fie vindecate chiar acum. Eu trimit înainte această rugăciune de credință în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea bolnavilor, mîntuirea sufletului, restabilirea celor ce sînt afară, prin Isus Cristos.

Sufelul meu privește sus la Tine, (Să ne ridicăm!)

Tu Miel al Calvarului,

Salvator Divin;

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,

Ia toată vina mea la o parte,

Nici să nu mă lași să rătăcesc vreodată

La o parte de Tine.

²⁵² Acum voi care puteți, ridicați-vă mîinile, în timp ce noi cîntăm asta.

În timp ce calc pe labirintul întunecos al vieții,

Și întristările în jurul meu se împrăștie,

Oh, fii Tu Călăuza mea;

Fă ca întunericul să se schimbe în zi,

Șterge lacrimile întristării,

Nici să nu mă lași să rătăcesc vreodată

La o parte de Tine.

SUNETUL NESIGUR ROM55-0731
(The Uncertain Sound)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 31 Iulie, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Retipărit în Românește în 2005:

©1993 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org